

47

יהמשיבילים יזהירו כזוהר הקיץ

מאמרי

שׁוֹבְבוּ בָּנִים

שׁוֹבְבִים

מלוקטים מספר

הַזֵּהָר הַקָּדוֹשׁ

עם פירוש הנפלא

מֵתוֹק מְדַבֵּשׁ

בעזרת השם יתברך

מאמרי

שובו בנים שובבים

מלוקטים מספר

הזהר הקדוש

עם הביאור הנפלא

מתוק מדבש

המפרש כל מלה ומלה בדרך קל וקצר

מאת הגה"ק המקובל רבי דניאל פריש זצוק"ל

יוצא לאור ב-70.000 עותקים לחלוקה חינם
לרגל יומא דהילולא של בעל מתוק מדבש זצוק"ל
להחיש הגאולה מתוך חסדים ורחמים

תשית לראש עטרת פז

לידידנו הנגיד החשוב המפואר אשר שמו כולם מפארים
פטרון המפעל הגדול "מרכז מתוק מדבש"
הר"ר **ישי שלמה** בן אסתר חסיה **רוזנטל** שליט"א
ורעייתו מרת **אסנת** בת מרת **לאה** תחי'
להצלחתם ולהצלחת בניהם היקרים והנעימים ה"ה
חן **לאה**, דב, נעמה **עפורה**, יואל, חוה הדסה
ועטרת ברכות להוריו החשובים
אביו מר **אהרן** בן **חזה זויטל** שליט"א
אמו מרת **אסתר חסיה** בת **עפורה** תחי'
ולאחיו בנימין, חגי מאיר הי"ו

לידידנו הנגיד החשוב המפואר אשר שמו כולם מפארים
הר"ר **שלמה זבינסקי** שליט"א
ורעייתו החשובה מרת **אלונה** תחי'
ובניהם היקרים והנחמדים **בנימין**, **אלעד** שיחיו'
לעילוי נשמת אביו המנוח
רבי **אברהם** ב"ר **זאב** ז"ל נלב"ע י"א אייר תשנ"ח
ולעילוי נשמת אמו המנוחה
מרת **מרים** ע"ה ב"ר **אברהם** ז"ל נלב"ע כ"ה שבט תשע"א
ת. נ. צ. ב. ה.

ישראל קדושים

נצמיינו בתורה (ויקרא יא, מד) והתקדשתם והייתם קדשים, ודרשו רז"ל (יומא לט). אדם מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה, מלמטה מקדשין אותו מלמעלה, ופרש"י הבא ליטהר מסייעין אותו, ובמהרש"א הוסיף בזה שאחר שמקדשין אותו בעוה"ז מקדשין אותו אף לעוה"ב, והרמב"ם בסוף הלכות א"ב (פכ"ב ה"כ-א) כתב: ראוי לאדם להרגיל עצמו בקדושה יתירה ובמחשבה טהורה וברעת נכונה כדי להנצל מעון כו' ויתרחק מן השחוק ומן השכרות ויפנה עצמו ומחשבתו לדברי תורה וירחיב דעתו בחכמה.

ובספר מסילת ישרים (פ"ז) העלה כעצה נכונה וראויה, דכל מזה שיעמיק האדם ויתמיד להכיר פחיתות החומריות ותענוגיו, יותר יהא נקל לו לטהר מחשבותיו ולבו שלא לפנות אל היצר כלל בשום מעשה מן המעשים, ומה מאוד יאירו בזה דברי האור החיים הק' בפ' אחרי (ויקרא יח, ב) **כי הצורה תשלוט בחומר, כשיסכים איש ישראל להתדבק בה' אלקיו ישלוט בטבעו**, ובריש פ' קדושים (שם יט, ב) כתב שמצות קדשים תהיו היא מצוה שישנה בכל אדם, **ואין הדרגה בישראל שתהיה נמנעת מהשגה זו** וכל איש ישראל בקיימו המצוה קדוש יאמר לו.

הרבה מאד הפליגו בזה"ק במעלת הנזהר בקדושתו עד שהעלו (מקץ דף קצו). דהרי הוא כאילו קיים כל התורה כולה, ובתיקונים (תיקון סט, דף צט:) איתא **שאדם זה דומה להקב"ה בשותפות עמו**, ופ"י שם במתוק מדבש דהיינו שיהא פיו כפי הקב"ה כביכול, לגזור ולבטל גזירות, עוד אמרו שם בזהר דאין צלם אלקים מסתלק מאדם זה.

ועל הדרך הנכון להשראת הקדושה מצינו בספרים הק' הוא להרבות במצות מעשיות וכמ"ש הרמב"ם בספר המצות (בשורש השלישי): כל אבר ואבר כאילו הוא יצוה האדם בעשיית מצוה ומצוה, וכל יום ויום כאילו יזהיר אותו מעבירה, ולהלן שם (בשורש הד) הביא בשם המכילתא: **כשהקב"ה מחדש מצוה לישראל הוא מוסיף להם קדושה** והוסיף מהספרי, והייתם קדושים זו שמירת המצות, ובספר מסילת ישרים ביאר דהמזמין עצמו למצוה בדעה מיושבת ובהכנה ראויה, היא המביאתו לידי טהרה.

ישראל קדושים

בעמדינו בימי השובבי"ם אשר העלה לפנינו האר"י הקדוש זי"ע מנהג קדום וגילה שזה הוא הזמן המסוגל לתקנת השבים בדבר קדושת ישראל וטהרתם, לכן כדבר בעתו מה טוב ראינו לנכון להוציא לאור קובץ מאמרי הזוה"ק המעוררים על עניני הקדושה ומאירים עין כל החפץ לשוב לצור מחצבתו בהתקרבות לקונו, והן אמת שנאספו אך מעט מהרבה במסגרת מצומצמת זו, אולם הרי זה בבחינת ישמע חכם ויוסיף לקח להתהלך ברוממות הקדושה ולעשות חיל בקיום רצון אבינו שבשמים. ולהשלמת הענין נצטט בקצרה מדברי מרן החיד"א זי"ע בספר צפורן שמיר (סימן ו-ט) שם תיאר בחיל ורעדה את חומר ומשמעות הפגם והצער בעליונים מעון זה, דבר הגורם לעיכוב הגאולה, וביותר כאשר אנו עומדים באלף השישי שהוא כנגד היסוד, וכתב בין השאר שעיקר התיקון בזה הוא **בימי השובבי"ם ת"ת בשנה מעוברת**, ולמי שחפץ להנצל מפח יוקשים הולך ומונה שם בפירוט יתר במאי דיהר טפי כדי להשאיר במעלות ומחיצות הקדושה, במצות שונות ובוהירות וטהרת הלשון במילי דעלמא כבמילי דשמיא, ומן הראוי לעיין שם בדקדוק ולהשכיל על דבר מוצא טוב, וכן בספר יסוד ושורש העבודה (שער ה, י, יב) הביא ממה שאסף וליקט מתלמידי האר"י הק' זי"ע במצות המגניות על האדם מכל אביזריהו וכיוצא בענינים אלו, בין היתר הוא ענין היגיעה בתורה בכלל ובלייל שישי בפרט, ודבר הסתרת המעשים הטובים בהצנע לכת לשם שמים.

ונחתום בדברי האור החיים הק' בריש פ' קדושים, שהמשתדל בשמירת המחשבה בטהרה יזכה לסייעתא דשמיא והיה מוחנהו קדוש, השי"ת יזכינו לזה ויחיש גאולתינו ופדות נפשינו בקרוב אמן.

פרוס י"ד שבט תשע"ד

יומא דהילולא התשיעי של מורינו

הגה"צ בעל מתוק מדבש זצוק"ל

מערכת מתוק מדבש

מאמר קול קורא שובו בניו שובבים

**בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ אֲתִי לְאַתְדַּכְּאָה מְדַכִּין לִיָּה, בַּר נָשׁ דְּבַעֵי
לְאַתְקַדְשָׁא מְקַדְשִׁין לִיָּה, וּפְרָסִי עַלִּיָּה קְדוּשָׁה דְּלַעֲלֵלָא,
קְדוּשָׁה דְּאַתְקַדֵּשׁ בְּהָ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (חסר)**

**רְבִי אַבָּא פְּתַח (תהלים קג א) לְדוֹד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קְרִבִי
אֶת שְׁם קְדָשׁוֹ, כַּמָּה אֵית לִיָּה לְבַר נָשׁ לְאַסְתַּכְּלָא וּלְמַנְדַּע
בְּפוּלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּה, דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא פְּרוּזָא קְאָרִי וְאָמַר,**

מתוק מדבש

מאמר "קול קורא שובו בניו שובבים" יבואר בו שעל האדם להתבונן
איך יעבוד לקונו, ובכל יום ויום מכריו מלאך הממונה: עד מתי שומים
תאהבו את השטותים שלכם, שובו אל ה' ויסלח לכם.

(מקור המאמר זוהר פרשת נשא דף קכו ע"ב-ע"ג, וצ'אלונו כן יב עמ' קכד-ו)

**בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ אֲתִי לְאַתְדַּכְּאָה כַּשַּׁאדָם בַּא הַטְהַר כַּעֲיִן הַלּוּיִם דְּכַתִּיב
בְּהֵם וְכַה תַּעֲשֶׂה לְהֵם לְטַהֵרָם, מְדַכִּין לִיָּה מְטַהֵרִים אוֹתוֹ מִצַּד הַמַּלְכוּת,
בַּר נָשׁ דְּבַעֵי לְאַתְקַדְשָׁא וְאָדָם הַרוּצָה לְהַתְקַדֵּשׁ כְּנוֹזֵר שְׁפוּרֵשׁ עֲצֻמוֹ מִן הַיִּין
וְהַטּוּמָאָה, מְקַדְשִׁין לִיָּה וּפְרָסִי עַלִּיָּה קְדוּשָׁה דְּלַעֲלֵלָא מְקַדְשִׁים אוֹתוֹ וּפּוֹרְשִׁים
עֲלֵיו קְדוּשָׁה שְׁלִמְעֵלָה, קְדוּשָׁה דְּאַתְקַדֵּשׁ בְּהָ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְדוּשָׁה
שְׁמַתְקַדֵּשׁ בְּהָ הַקְּבִ"ה, כְּלוּמַר שְׁמִשְׁפִּיעִים עֲלֵיו קְדוּשָׁה מִצַּד הַתְּפֹאֲרָת. (חסר מִיִּס
הַמַּלְמֵר)**

**רְבִי אַבָּא פְּתַח לְפִרְשׁ מַה שְׁכַתּוּב לְדוֹד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קְרִבִי
אֶת שְׁם קְדָשׁוֹ פִּי' כָּל אַבְרֵי הַפְּנִימִיִּים גַּם הֵם יְבָרְכוּ אֶת שְׁם קְדָשׁוֹ, וְהַקְּדִים
וְאָמַר כַּמָּה אֵית לִיָּה לְבַר נָשׁ לְאַסְתַּכְּלָא וּלְמַנְדַּע בְּפוּלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּה
כַּמָּה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְהַסְתַּכֵּל וְלַהֲתַבּוֹנֵן בְּמַה שְׁיוֹדַע, וּלְלַמּוֹד מַה שְׁאִינוּ יוֹדַע, כְּדִי
לְדַעַת אִיךְ לַעֲבוֹד לְקוֹנוֹ, דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא פְּרוּזָא קְאָרִי כִּי בְּכָל יוֹם**

עַד מְתֵי פְתָאִים תֵּאָהָבוּ פְתֵי וְגו', (ירמיה ג יד) שׁוּבוּ בְּנִים
שׁוֹבְכִים אֲרָפָא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם, וְלִית מֵאן דִּירְכִין אוֹדְנִיה, אוֹרִייתָא
קָא מְכָרְזָא קַמִּייהו, וְלִית מֵאן דִּישְׁגַח.

תָּא חֲזִי, בַר נֶשׁ אָזִיל בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְהוּא חָשִׁיב דְּדִילִיָּה הוּא
תְּדִיר, וְיִשְׁתָּאָר בְּגוּיָה לְדְרֵי דְרִין, עַד דְּאִיהוּ אָזִיל בְּעֲלָמָא,
יְהִיבִין לִיה בְּקוּלְרָא, עַד דְּאִיהוּ יְתִיב, דִּינִינִין לִיה בְּקוּנְפּוֹן, עִם
שָׂאָר בְּנֵי דִינָא, אֵי אֲשְׁתַּכַּח לִיה סְנִיגוּרָא, הָא אֲשְׁתַּזִּיב מִן דִּינָא,

מתוק מדבש

יוֹם קוּרָא הַמְכְרִיז, דְּהִינּוּ מֵלֶאךְ הַמְמוּנָה עַל זֶה מֵצַד הַמַּלְכוּת מְכְרִיז, (ואף על
פִּי שְׂאוֹזֶן הַגִּשְׁמִי אֵינָה שׁוֹמֵעַת אֶת הַכְּרוּזִים דְּלַעִילָא, אֲבָל נִשְׁמַת הָאָדָם שׁוֹמֵעַת
וּמַעֲרֹרֶת אֶת הָאָדָם), וְאָמַר, עַד מְתֵי פְתָאִים תֵּאָהָבוּ פְתֵי עַד מְתֵי תַהֲוֵי
שׁוֹטִים שְׂאוּהֵבִים פְתִיּוֹת, וְעוֹד מְכְרִיז הַקּוּל שׁוּבוּ בְּנִים שׁוֹבְכִים אִתְּם בְּנִים
הַמּוֹרְדִים שׁוּבוּ אֵלַי, אֲרָפָא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם לְמַעַן שְׂאָרְפָא וְאֶסְלַח עַל הַמְרִידָה
שֶׁמְרַדְתֶּם בִּי, אֲבָל וְלִית מֵאן דִּירְכִין אוֹדְנִיה אִין מִי שֵׁיטָה אֲזוֹנו לְשִׁמּוּעַ וּלְצִיִּית
אֶל הַמְכְרִיז, וְלֹא יוּכַל הָאָדָם לְטַעוֹן שְׂלֵא שְׁמַעְתִּי אֶת הַכְּרוּז, כִּי הֲלֹא אוֹרִייתָא
קָא מְכָרְזָא קַמִּייהו וְלִית מֵאן דִּישְׁגַח גַּם הַתּוֹרָה שֶׁהִיא סוּד הַתְּפָאֶרֶת שֶׁהוּא
תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב, מְכָרֹז לַפְנִיָּהם כְּדַבְרִים הָאֵלּוּ, וְאִין מִי שֵׁישְׁגִיחַ.

וּמִמְשִׁיךְ דְּכָרִיו וְאִמַר תָּא חֲזִי, בַר נֶשׁ אָזִיל בְּהָאֵי עֲלָמָא בָּא וְרָאָה, אָדָם
הוֹלֵךְ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְהוּא חָשִׁיב דְּדִילִיָּה הוּא תְּדִיר וְהוּא חוֹשֵׁב שֶׁתְּמִיד
יְהִיָּה שְׁלוֹ, וְיִשְׁתָּאָר בְּגוּיָה לְדְרֵי דְרִין וְיִשְׂאָר בְּתוֹכוֹ לְדוּרֵי דוֹרוֹת וְיַחֲיָה לְעוֹלָם,
אֲבָל עַד דְּאִיהוּ אָזִיל בְּעֲלָמָא עַד שֶׁהוּא הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם וְעוֹסֵק בְּעַסְקֵי וְשׁוֹכַח
תְּכִלִּית בִּיאָתוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה, וּלְפַעְמִים הוּא עַדִּיין בְּמַבְחָר יָמָיו, יְהִיבִין לִיה בְּקוּלְרָא
תּוֹפְסִים אוֹתוֹ וְנוֹתְנִים אוֹתוֹ בְּכַבְלִים, כְּלוּמַר שְׁנַחְלָה וְנֹאסֵר בְּמַטְתּוֹ, עַד דְּאִיהוּ
יְתִיב עַד שֶׁהוּא יוֹשֵׁב וְחוֹשֵׁב עַל רְפוּאָת מַחְלָתוֹ, דִּינִינִין לִיה בְּקוּנְפּוֹן דְּנִים
אוֹתוֹ בְּמוֹשֵׁב הַדֵּינִינִים, עִם שָׂאָר בְּנֵי דִינָא עִם שְׂאָר בְּנֵי אָדָם שְׁדָנִים אוֹתָם, אֵי
אֲשְׁתַּכַּח לִיה סְנִיגוּרָא הָא אֲשְׁתַּזִּיב מִן דִּינָא אִם נִמְצָא לוֹ סְנִיגוּר וּמִלְמַד

הָדָא הוּא דְכְתִיב (איוב לג כג) אִם יֵשׁ עָלָיו מְלֶאֶךָ מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֶלֶף, לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל, וַיִּחַנְּנוּ וַיֵּאמְרוּ וַיִּגְוּ, מֵאֵן הוּא סִיגוּרָא, אֲלֵינְךָ עוֹבְדִין דְכִשְׁרָן, דְקִיָּמִי עָלֶיהָ דְכַר נֶשׁ, בְּשַׁעְתָּא דְאַצְטְרִיף לִיהָ.

וְאִי לֹא יִשְׁתַּכַּח עָלֶיהָ סִיגוּרָא, הָא אֲתַחֲזִיב מִן דִּינָא לְאַסְתְּלָקָא מִן עֲלֵמָא, בְּהֵיא שַׁעְתָּא כֹּד אִיהוּ שְׂכִיב בְּקוּלְרָא דְמְלָכָא, עַד דְזָקִיף עֵינָיו, חָמָא דְאַתְיִין לְגַבְיָה תְרִין דְכְתָבִין קָמִיהָ כֹּל מַה

מתוק מדבש

זכות הרי ניצול מן הדין, הָדָא הוּא דְכְתִיב זהו שכתוב אִם יֵשׁ עָלָיו מְלֶאֶךָ מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֶלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל כאשר יהיה האדם נדון בבית דין של מעלה, אם ימצא עליו מלאך מלמד זכות ומליץ טוב להגיד על האדם יושר מה אשר עשה, (ואפילו אם המלאך הזה הוא אחד מן אלף, כי תתקצ"ט מלמדים עליו חובה, והוא לבדו מלמד עליו זכות (כמזכור נמס' שנת דף לב ע"א), עם כל זה) וַיִּחַנְּנוּ, וַיֵּאמְרוּ פדעהו מרדת שחת מצאתי כופר, יחונן אותו המקום ויאמר למלאך המליץ פדה אותו מרדת שחת, כי בזכות והיושר היא מצאתי די פדיון נפשו, עם כי רבו מלמדי החוב, כי היושר ההוא לגדול ורב יחשב ויכריע את הכל, (מזוזות), מֵאֵן הוּא סִיגוּרָא מי הוא המלמד זכות על האדם, אֲלֵינְךָ עוֹבְדִין דְכִשְׁרָן דְקִיָּמִי עָלֶיהָ דְכַר נֶשׁ בְּשַׁעְתָּא דְאַצְטְרִיף לִיהָ אלו הם מעשים הטובים העומדים על האדם בשעה שהוא צריך להם, כי מכל מצוה נעשה מלאך והוא הפרקליט שלו להמליץ עליו.

וְאִי לֹא יִשְׁתַּכַּח עָלֶיהָ סִיגוּרָא ואם לא נמצא עליו מליץ טוב המלמד עליו זכות, הָא אֲתַחֲזִיב מִן דִּינָא לְאַסְתְּלָקָא מִן עֲלֵמָא הרי הוא מתחייב מן הדין להסתלק מן העולם, בְּהֵיא שַׁעְתָּא כֹּד אִיהוּ שְׂכִיב בְּקוּלְרָא דְמְלָכָא בשעה ההיא כשהוא שוכב קשור בכבלים של המלך, עַד דְזָקִיף עֵינָיו עד שזוקף את עיניו, חָמָא דְאַתְיִין לְגַבְיָה תְרִין דְכְתָבִין קָמִיהָ כֹּל מַה דְעֵבִיד בְּהֵיא עֲלֵמָא רואה שבאים אליו שני מלאכים הכותבים לפניו כל מה שעשה בעולם

דְּעֵבִיד בְּהַאי עֲלָמָא, וְכֹל מַה דְּאִפִּיק מִן פּוּמָא, וְיִהֵיב דִּינָא (נ"א חוֹשְׁבָנָא) עַל פְּלָא, וְכִתְבִין קַמִּיה, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (עמוס ד יג) פִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבוֹרֵא רוּחַ, וּמַגִּיד לְאָדָם מַה שִּׁיחוּ וְגו', וְהוּא אוּדֵי עֲלִיָּהּ.

מֵאֵי טַעְמָא, בְּגִין דִּהוּא עוֹבְדָא דְאִיהוּ עֵבִיד, סְלָקָא, וְקִיָּמָא עֲלִיהּ לְאִסְהָדָא בֵּיה, וְקִיָּמִין לְאִסְהָדָא עֲלִיהּ, וְכֹלְהוּ נְחִתִין וְאִתְרְשִׁימוּ קַמִּיה, וְקִיָּמִי קַמִּיה, וְלֹא מִתְעַבְרִין מִנִּיה עַד שְׁעָתָא דְאִתְדִין בְּהוּ בְּהוּ עֲלָמָא.

מתוק מדבש

הוּא, וְכֹל מַה דְּאִפִּיק מִן פּוּמָא וְכֹל הַדִּיבּוּרִים שֶׁהוּצִיא מִפִּי, וְיִהֵיב חוֹשְׁבָנָא עַל פְּלָא וְנוֹתֵן דִּין וְחִשְׁבוֹן עַל הַכֹּל, וְכִתְבִין קַמִּיה וְכוּתְבִים אֶת הַכֹּל לִפְנֵינוּ, הִדָּא הוּא דְכְתִיב זֶה שֶׁכָּתוּב פִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבוֹרֵא רוּחַ הִנֵּה ה' הוּא הַיּוֹצֵר אֶת הָהָרִים וְהוּא הַבוֹרֵא אֶת הַרוּחַ וְהַכֹּל שֶׁלוֹ, וּמַגִּיד לְאָדָם מַה שִּׁיחוּ וְגו' וְהוּא מַגִּיד לְאָדָם מַה הִיָּה דִּיבּוּרוֹ, וְכֵן כֵּאֵן אֱלוֹ הַמַּלְאָכִים הֵם שְׁלוּחֵי ה' לְהַזְכִּיר לוֹ כֹּל מַה שֶׁעָשָׂה וְכֹל מַה שְׁדִיבֵר, וְהוּא אוּדֵי עֲלִיָּהּ וְהוּא מוֹדֵה עֲלֵיהֶם. וְהַטַּעַם שֶׁצְרִיכִים שְׁנֵי מַלְאָכִים, כִּי אֶחָד כּוֹתֵב כֹּל זְכוּתוֹ וְכֹל חוּבוֹתָיו שֶׁעָשָׂה כֹּל יְמָיו, וְאֶחָד עוֹשֶׂה חִשְׁבוֹן מְכַל יְמָיו (כְּנוֹכַח צַפ' וַיִּקְהַל דָּף קָט ע"ב).

וְשׂוֹאֵל מֵאֵי טַעְמָא מַהוּ הַטַּעַם שֶׁהוּא לְבַדּוֹ מַעִיד עַל מַעֲשָׂיו, וּמְשִׁיב בְּגִין דִּהוּא עוֹבְדָא דְאִיהוּ עֵבִיד סְלָקָא לְפִי שְׂאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה הַעֲבִירָה שֶׁעָשָׂה, נְבִירָא מִמֶּנָּה מֵלֶאךֶּ מִקְטָרְג, וְהוּא עוֹלָה מִיַּד שֶׁעָשָׂה אֶת הַעֲבִירָה, וְקִיָּמָא עֲלִיהּ לְאִסְהָדָא בֵּיה וְעוֹמֵד עֲלָיו לְהַעֲיֵד בּוֹ, וְאוֹמֵר פְּלוּנִי עֲשָׂאֵנִי, וְקִיָּמִין וְעוֹמְדִים לִפְנֵי הַקַּב"ה כֹּל הַמְקַטְרָגִים שֶׁנִּבְרְאוּ מִעוֹנוֹתָיו כֹּל יְמֵי חַיָּיו עַד יוֹם מוֹתוֹ, כְּדִי לְאִסְהָדָא עֲלִיהּ לְהַעֲיֵד בּוֹ בְּיוֹם מוֹתוֹ, וְכֹלְהוּ נְחִתִין וְאַחַר כֵּן כּוֹלֵם יוֹרְדִים לְמַטָּה בַּעַת פְּטִירָתוֹ מִן הָעוֹלָם, וְאִתְרְשִׁימוּ קַמִּיה וְנִרְשָׁמוֹת וְנִגְשָׁמוֹת הַעֲבִירוֹת בְּצוֹרְתָם לִפְנֵינוּ, אֲשֶׁר בְּשַׁעַת עֲשִׂיתָם חָשַׁב שְׂאִין בְּהֵם מִמֶּשׁ, וְקִיָּמִי קַמִּיה וְעוֹמְדוֹת לִפְנֵינוּ כֹּל הַצּוֹרוֹת וְדוֹמוֹת הַעֲבִירוֹת, וְלֹא מִתְעַבְרִין מִנִּיה וְאִינֵן עוֹבְרוֹת וְהוֹלְכוֹת מִמֶּנּוּ, עַד שְׁעָתָא דְאִתְדִין בְּהוּ בְּהוּ עֲלָמָא עַד הַשַּׁעָה שֶׁנִּדְּוֵן

תָּא חֲזִי, כֹּל אֵינוֹן מְלִין דְּעֵבִיד בְּר נֶשׁ בְּהַאי עֲלֵמָא, כְּלָהוּ זְמִינִין
וְקִימִי לְאַסְהָדָא בֵּיה, וְלֹא אֲתֹאבִידוּ מִיַּנְיָה.

מאמר הנשמר בקדושה יזכה לבן המשיג סודות התורה
תָּא חֲזִי כֹּל מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית, הֵהוּא בְּר דִּיהִיב לִיה קְדָשָׁא בְּרִיף
הוּא, עֲלִיה אֲתֵמֵר, וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִי"ם כֹּל עֵץ נְחֻמָּד
לְמִרְאָה, בְּרִזִין דְּאֹרִייתָא. וְטוֹב לְמֵאכֹל, בְּפִקּוּדִין דְּאֹרִייתָא. אָכֹל

מתוק מדבש

עליהם בעולם העליון, כי העון בעצמו מעניש את האדם, כמ"ש (ישעיה סד ו)
ותמוגנו ביד עונינו, וכשנרצה עונו אז ראשון ראשון מהמקטרגים מתבטל.

וממשיך דבריו ואומר תָּא חֲזִי, כֹּל אֵינוֹן מְלִין דְּעֵבִיד בְּר נֶשׁ בְּהַאי עֲלֵמָא
בא וראה, כל אותם הדברים שעשה האדם בזה העולם, כְּלָהוּ זְמִינִין
וְקִימִי לְאַסְהָדָא בֵּיה כולם מזומנים ועומדים להעיד בו, וְלֹא אֲתֹאבִידוּ
מִיַּנְיָה ואינם נאבדים ממנו.

מאמר "הנשמר בקדושה יזכה לבן המשיג סודות התורה" יבואר בו
השכר בעולם הזה שנמשך על השומר בריתו, כאשר יזכה לבן הנזהר
במצות התורה ומשיג סודותיה, לכן צוה השי"ת לישראל להיות קדושים.

(מקור המאמר נמקווי זכר מיקון נג דף פז ע"ג, ונציאורינו ככך ז עמ' מרמ)

תָּא חֲזִי בא וראה כֹּל מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית כל מי ששומר את הברית מלפגמו
[וכו.], הֵהוּא בְּר דִּיהִיב לִיה קְדָשָׁא בְּרִיף הוא אותו הבן שנותן לו
הקב"ה, עֲלִיה אֲתֵמֵר עליו נאמר וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִי"ם כֹּל עֵץ נְחֻמָּד
לְמִרְאָה כי על ידי שמירת הברית יזכה שיצמח ויולד לו בן נחמד למראה, והיינו
שתהיה לו השגה בְּרִזִין דְּאֹרִייתָא בסודות התורה ששורשם ביסוד דתפארת,
וְטוֹב לְמֵאכֹל היינו בְּפִקּוּדִין דְּאֹרִייתָא שיהיה נזהר בעשיית מצות

בְּרָא אַחֲרָא דְלָא אֲתַעְבִּיד בְּדַחֲלֵי וְרַחֲמֵי דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַה
כְּתִיב בֵּיהּ, וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְדָא עֲרַבּוּכְיָא דְטוֹב וְרַע, מְעוֹרְב
מְמַצָּה וּשְׂאוּר.

וּבְגִין דָּא מְנִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִישְׂרָאֵל לְנִטְרָא גְרַמְיָה בְּפִרְיָה
וּרְבִיָּה.

מתוק מדבש

התורה ששורשם במלכות, אָבֵל בְּרָא אַחֲרָא דְלָא אֲתַעְבִּיד בְּדַחֲלֵי וְרַחֲמֵי
דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אבל בן אחר שלא נעשה ביראה ואהבה של הקב"ה, ור"ל
שלא היתה לו כונה לשם קיום מצות פרו ורבו, שצריך לעשותה באהבה ויראה
כשאר כל המצות, אז מַה כְּתִיב בֵּיהּ מה כתוב בבן הנולד מיחוד שלא לשם
שמים, וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע שפירושו וְדָא עֲרַבּוּכְיָא דְטוֹב וְרַע בן כזה
הוא ערבוּב של טוב ורע, ומפרש כי הוא מְעוֹרְב מְמַצָּה וּשְׂאוּר מצה רומזת
על יצר הטוב ושאוּר רומז על היצר הרע.

וּבְגִין דָּא ובשביל שיזכו בני ישראל לבנים קדושים, מְנִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לִישְׂרָאֵל צוה הקב"ה את ישראל במצות קדושים תהיו, והיינו לְנִטְרָא
גְרַמְיָה בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה שישמור את עצמו כשמקיים מצות פריה ורבייה.

מאמר הנוטר אות הברית דיוקנו רשום בשכינה

מָאן דְּנָטִיר בְּרִית, אֲתֶקְרִי אִישׁ תְּמִים, וְתַמְן בְּרֵאשִׁית, בְּרִיתִּית
 א"ש, דְּנָטִיר לִיה מְאָשָׁא דְגִיְהִנָּם, אָבַל מָאן דְּאֲתַעְסַק
 בְּאֲרִייתָא וְנָטִיר לָהּ, אֲתֶקְרִי אָדָם, בְּדִיּוֹקְנָא דֶּהְהוּא דְלַעֲלֵלָא, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מ"ד ז') כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשֹׁכֵת בֵּית.

תָּא חֲזִי, כֹּל מָאן דְּנָטִיר אֹת בְּרִית, דִּיּוֹקְנִיה רְשִׁים בְּשְׂכִינְתָּא וְצָדִיק,
 וּמָאן דְּאֲשְׁתַּדַּל בְּאֲרִייתָא, דִּיּוֹקְנִיה רְשִׁים בְּעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא.

מתוק מדבש

מאמר "הנוטר אות הברית דיוקנו רשום בשכינה" בו יבואר שאף העוסק
 בתורה ושומר ומקיים תלמודו עדיין זקוק לענין שמירת הברית כדי להקרא
 אדם השלם ואז דיוקנו רשום בשכינה ועולה לקבל שפע עליון.

(מקור המאמר נמקונו זהר מיקון ג דף י"ט ע"ג, ונצטטנו כן כן כ' עמ' רלג)

מָאן דְּנָטִיר בְּרִית מִי שְׁשׁוּמֵר אֶת הַבְּרִית מִלְפָּנָיו [וכו'], אֲתֶקְרִי אִישׁ תְּמִים
 הוּא נִקְרָא אִישׁ תְּמִים, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר בְּנַח (נְלֵאשִׁיט ו ט) אִישׁ צָדִיק תְּמִים, וְתַמְן
 בְּעֵנִין שְׁמִירַת הַבְּרִית אֲנִי דּוֹרְשִׁים בְּרֵאשִׁיתִּית הוּא אוֹתִיוֹת בְּרִיתִּית א"ש, כִּי
 עֵנִין שְׁמִירַת הַבְּרִית גּוֹרֵם דְּנָטִיר לִיה מְאָשָׁא דְגִיְהִנָּם שְׁשׁוּמֵר וּמְצִיל אוֹתוֹ
 מֵאֵשׁ הַגִּיְהִנָּם, וְכֹל זֶה אֲפִילוֹ מִי שְׁאִינוֹ עוֹסֵק בְּתוֹרָה, אָבַל מָאן דְּאֲתַעְסַק
 בְּאֲרִייתָא וְנָטִיר לָהּ אֲבַל מִי שְׁגַם עוֹסֵק בְּתוֹרָה וְשׁוּמֵר וּמְקִיִּים כֹּל מִה שְׁלוּמֵד,
 אַחֵר שְׁשׁוּמֵר אֶת הַבְּרִית כְּרָאוּי אֲתֶקְרִי אָדָם בְּדִיּוֹקְנָא דֶּהְהוּא דְלַעֲלֵלָא הוּא
 נִקְרָא אָדָם הַשְּׁלֵם בְּדִיּוֹקְנֵי שֶׁל אָדָם שְׁלִמְעֵלָה שֶׁהוּא הַתְּפֹאֶרֶת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 זֶהוּ שְׁכֹתוֹב כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשֹׁכֵת בֵּית הֵינִי שְׁכֹתוֹרְתוֹ מִיַּחַד וּמֵיִשֵּׁב אֶת
 הַתְּפֹאֶרֶת הַנִּקְרָא אָדָם, בְּמַלְכוּת הַנִּקְרָא בֵּית.

ואמר עוד תָּא חֲזִי בא וראה, כִּי כֹּל מָאן דְּנָטִיר אֹת בְּרִית דִּיּוֹקְנִיה רְשִׁים
 בְּשְׂכִינְתָּא וְצָדִיק כֹּל מִי שְׁשׁוּמֵר אֶת אֹת הַבְּרִית דִּיּוֹקְנֵי רְשׁוּם בְּשְׂכִינָה וְצָדִיק
 שֶׁהוּא הַיְסוּד, וְהוּא עוֹלָה אֵלֵיהֶם לְקַבֵּל מֵהֶם שֶׁפֶע, אֲבַל וּמָאן דְּאֲשְׁתַּדַּל בְּאֲרִייתָא
 דִּיּוֹקְנִיה רְשִׁים בְּעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא מִי שְׁעוֹסֵק גַּם בְּתוֹרָה דִּיּוֹקְנֵי רְשׁוּם וּמוֹרְשֵׁי
 בְּעַמּוּד הָאֲמַצְעִי שֶׁהוּא הַתְּפֹאֶרֶת, וְהֵינִי שְׁעוֹלָה אֵלָיו לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ שֶׁפֶע.

מאמר הקב"ה משתבח בכל יום במי ששומר הברית

כָּל אֵינּוֹן דְּנִטְרִין קִימָא קְדִישָׁא וְלֹא חֲכָאן בִּיהּ, אֵינּוֹן הוּוּ בְּנֵי מְלָכָא, דְּבָכְל יוֹמָא מְשִׁתְּבַח בְּהוּ, וְדָכִיר לִזְוֹן תְּדִיר, וְעַל דָּא זְכוּרָךְ, הֵהוּא דְאִית בִּיהּ קִימָא קְדִישָׁא דְדָכִיר לִזְוֹן מְלָכָא בְּכָל יוֹמָא, דְלִית שְׂבַחָא קָמִי מְלָכָא עֲלָאָה, (אֶלָּא) כְּמָאן דְּנִטְרִי קִימָא דָּא.

וְעַל דָּא בְּעֵי דִיתְחִזּוֹן תְּלַת זְמַנִּין בְּשִׁתָּא קָמִיהּ, תְּלַת זְמַנִּין אַמְאִי, אֶלָּא בְּגִין אַבְהֶן קְדָמָאִי דְקַבִּילוּ לְהַאי בְּרִית, קְדָמָאָה לְכָל פְּקוּדִין דְאֹרְיִיתָא, וּבְגִין כֶּךָ תְּלַת זְמַנִּין אֵינּוֹן בְּשִׁתָּא, אַכְרְהֶם

מתוק מדבש

מאמר "הקב"ה משתבח בכל יום במי ששומר הברית" יתבאר בו שהשומר בריתו הקב"ה זוכרו תמיד ומשתבח בו בכל יום, ואין שבח לפניו יתברך אלא באיש כזה, שהשכינה מתחברת עמו ושורה עליו.

(מקור המאמר צוהר פרשת שלח דף קסה ע"ב - קסו ע"א גדילוג, ונציאוריטו כרך יג עמ' קי-ט)

כָּל אֵינּוֹן דְּנִטְרִין קִימָא קְדִישָׁא וְלֹא חֲכָאן בִּיהּ כֹּל אֱלוּ הַשּׁוֹמְרִים אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ וְאִינְם חוֹטְאִים בוּ, אֵינּוֹן הוּוּ בְּנֵי מְלָכָא, דְּבָכְל יוֹמָא מְשִׁתְּבַח בְּהוּ, וְדָכִיר לִזְוֹן תְּדִיר אֱלוּ הֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ, שֶׁבְכָל יוֹם הוּא מְשִׁתְּבַח בְּהֵם, וְזוֹכֵר אוֹתָם תָּמִיד, וְעַל דָּא כֵן זְכוּרָךְ כְּתוּב, שֶׁהוּא לְשׁוֹן זְכוּרֹן, לְהוֹרוֹת כִּי הֵהוּא דְאִית בִּיהּ קִימָא קְדִישָׁא זֶה הָאִישׁ שִׁישׁ בוּ בְּרִית קֹדֶשׁ, דְדָכִיר לִזְוֹן מְלָכָא בְּכָל יוֹמָא שׁוֹזְכֵר אוֹתָם הַמֶּלֶךְ תָּמִיד, דְלִית שְׂבַחָא קָמִי מְלָכָא עֲלָאָה, (ס"ג הרמ"ק) אֶלָּא כְּמָאן דְּנִטְרִי קִימָא דָּא כִּי אֵין שְׂבַח לְפָנֵי מֶלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, אֱלֹא בְּמִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת בְּרִית הַזֶּה.

וְעַל דָּא בְּעֵי דִיתְחִזּוֹן תְּלַת זְמַנִּין בְּשִׁתָּא קָמִיהּ וְעַל כֵּן צְרִיכִים שִׁיתְרֹאוּ לְפָנֵינוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה, וְשׁוֹאֵל תְּלַת זְמַנִּין אַמְאִי לְמַה דּוֹקָא שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וּמְשִׁיב אֶלָּא בְּגִין אַבְהֶן קְדָמָאִי דְקַבִּילוּ לְהַאי בְּרִית קְדָמָאָה לְכָל פְּקוּדִין דְאֹרְיִיתָא אֱלֹא בְּשִׁבִיל אֲבוֹת הַרְאֻשׁוֹנִים שֶׁקִּבְּלוּ אֶת בְּרִית הַזֶּה רֵאשׁוֹנָה לְכָל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וּבְגִין כֶּךָ תְּלַת זְמַנִּין אֵינּוֹן בְּשִׁתָּא וְלִכְךָ עוֹלִים לְרַגְלֵי שְׁלֹשׁ

קביל ברית, יצחק קביל ברית, יעקב הוה שלים מפלהו, ועל דא
 כתיב ביה (בראשית כה כו) ויעקב איש תם, שלים מפלא.

אברהם תמים אקרי, ולא הוה כל כף שלים, אבל תם שלים
 מפלא, מה כתיב בנח, (שם ו ט) איש צדיק תמים הוה
 בדורותיו, דהוה רשים ברשימו קדישא בינייהו, ואמר רב מתיבתא,
 בכל אתר דכתיב תמים, דרשים ברשימו קדישא, באת קיימא
 דברית, ובגין דנטר ברית, אקרי תמים בדורותיו. (וכו).

ועל דא כתיב את האלהים התהלך נח, וכי מאן יכיל למיהף

מתוק מדבש

פעמים בשנה, אברהם קביל ברית והוא היה בחסד, ובזכותו עולים לרגל בפסח,
 יצחק קביל ברית והוא היה בגבורה, ובזכותו עולים לרגל בסוכות, יעקב הוה
 שלים מפלהו יעקב היה שלם מכולם לפי שגם פריעה היתה בו, והוא היה
 בתפארת, ובזכותו עולים לרגל בשבועות, ועל דא כתיב ביה ועל כן נאמר בו
 ויעקב איש תם שפירושו שלים מפלא שהיה שלם מכל אבותיו על ידי
 הפריעה.

אברהם תמים אקרי אברהם נקרא תמים, ולא הוה כל כף שלים אבל לא
 היה שלם כל כך, אבל תם שלים מפלא אבל יעקב נקרא איש תם
 שהיה שלם מכולם, מה כתיב בנח מה כתוב בנח, איש צדיק תמים הוה
 בדורותיו דהיינו דהוה רשים ברשימו קדישא בינייהו שהיה רשום ברושם
 קדוש ביניהם, ואמר רב מתיבתא ואמר ראש הישיבה, כי בכל אתר דכתיב
 תמים בכל מקום שכתוב תמים, היינו דרשים ברשימו קדישא באת קיימא
 דברית שנרשם ברושם קדוש באות ברית מילה, ובגין דנטר ברית ולפי שנח
 שמר את הברית ולא חללו, וכן היה מהול הגם שלא נפרע, אקרי תמים בדורותיו
 נקרא תמים בדורותיו וכו'.

ועל דא כתיב ועל זה נאמר את האלהים התהלך נח ושואל וכי מאן

עמיה, אֶבֶל כֹּל מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית קְדִישָׁא, אֲזִדְּוֹגַת בֵּיה שְׂכִינְתָא
 וְשָׂרִיאת עֲלֵיהּ, וּבְגִין כֶּף (רברים יח ג) תְּמִים תְּהִיָּה עִם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ,
 תְּמִים תְּהִיָּה, וּלְבַתֵּר עִם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ בְּזוּגָא חֲדָא, דְּכִיּוֹן דְּנָטִיר
 בְּרִית דָּא, עִם יְהו"ה לְהוּי, וְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ מִנֵּיהּ.

מאמר צדיק יסוד העולם

ההוא בר נש דְּזָכִי לְמִנְטֵר אֶת קְיָימָא קְדִישָׁא, וְעֵבִיד פְּקוּדֵי

מתוק מדבש

יְכִיל לְמִיְהִדָּ עַמְיָה וְכִי מִי יִכּוֹל לִלְכַת עִם אֱלֹהֵיִם, וּמְשִׁיב אֶבֶל כֹּל מֵאֵן
 דְּנָטִיר בְּרִית קְדִישָׁא אֲבָל כֹּל מִי שְׁשׁוּמֵר אֶת בְּרִית קִדְשׁ, אֲזִדְּוֹגַת בֵּיה
 שְׂכִינְתָא וְשָׂרִיאת עֲלֵיהּ מִתְחַבֵּר עִמוּ הַשְׂכִּינָה וְשׁוּרָה עֵלָיו, וּבְגִין כֶּף וְלַכְךָ
 כְּתוּב תְּמִים תְּהִיָּה עִם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ, שְׁפִירוּשׁוּ תְּמִים תְּהִיָּה עַל יְדֵי
 שְׁמִירַת הַבְּרִית, וּלְבַתֵּר וְאַחַר כֵּךְ תְּהִיָּה עִם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ, הֵינּוּ בְּזוּגָא
 חֲדָא בְּחִיבּוּר אַחַד וְשׁוּוּה אֵלָיו, וּמְפָרֵשׁ דְּכִיּוֹן דְּנָטִיר בְּרִית דָּא כִּיּוֹן שְׁשׁוּמֵר
 אֶת הַבְּרִית הַזֹּה, עִם יְהו"ה לְהוּי, וְלֹא אֶתְפָּרֵשׁ מִנֵּיהּ עִם ה' יְהִיָּה, וְלֹא יִפְרֹד
 מִמֶּנּוּ.

מאמר "צדיק יסוד העולם" יתבאר בו גודל מעלת הנהגה בשלימות קדושתו
 במחשבה ובמעשה ומקיים את מצות התורה, אזי נקרא צדיק וממנו מושפעות
 כל הברכות בעולם.

(מקור המאמר מהר פּרַשַׁת וַיֵּלֵךְ דָּף קסג ע"א, וצ'אורינו כרך ג עמ' טזו)

ההוא בר נש דְּזָכִי לְמִנְטֵר אֶת קְיָימָא קְדִישָׁא אוֹתוּ הָאָדָם שׁוֹכֵה לְשׁוּמֵר
 אוֹת בְּרִית קִדְשׁ שְׁלֵא פִגְמוּ אִפִּילוּ בְּהַרְהוּרִים רַעִים, שְׁלֹזָה צִרִיךְ זְרִיזוֹת
 מְרוּבָה, וְמָה גַם אִם בָּא לִידּוֹ נִסְיוֹן כַּעֲיֵן הַנְּסִיּוֹן שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק וְעַמֵּד בּוֹ, וְעֵבִיד
 פְּקוּדֵי דְּאוֹרֵייתָא וְגַם זָכָה לַעֲשׂוֹת וּלְקִיָּים אֶת שְׂאֵר מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְהַשְׁלִים אֶת

דְּאוֹרֵייתָא, צְדִיק אֶקְרִי, וּמְרִישִׁיהּ וְעַד רַגְלוֹי הָכִי אֶקְרִי, וְכַד בְּרַכָּאן
נְגַדִין לְעִלְמָא, שְׂרִינן עַל רִישִׁיהּ, וּמְנִיָּה קְיָיְמִי בְּרַכָּאן לְעִלְמָא,
בְּבָנִין קְדִישִׁין זְפָאִין דְּאוֹקִים.

מאמר השכינה הולכת לפני המתקדש

אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית, שְׂוִי לִיהּ אֲבָתְרוּי,
וְאִיהִי לְקַמָּא, וְאִי תִימָא מֵאֵן נָטִיר לְאַחֲוָרָא, הָא נָטִירוּ
רַב וְעִלְאָה מְכֻלָּא דְּנָטִיר לִיהּ, וּמֵאֵן אִיהוּ, צְדִיק עִלְאָה

מתוק מדבש

רמ"ח אבריו ע"י קיום רמ"ח מצות עשין, או צְדִיק אֶקְרִי הוא נקרא צדיק,
וּמְרִישִׁיהּ וְעַד רַגְלוֹי הָכִי אֶקְרִי ומראשו ועד רגליו נקרא צדיק, לפי שתיקן
כל רמ"ח אבריו, וְכַד בְּרַכָּאן נְגַדִין לְעִלְמָא וכשהברכות נמשכות לעולם הזה,
שְׂרִינן עַל רִישִׁיהּ הם חלים תחילה על ראשו קודם לכל העולם, לפי שהוא
גורם למשוך הברכות מלמעלה לכן נעשה בסיס בעולם הזה אל הברכות, וז"ש
ברכות לראש צדיק, וּמְנִיָּה קְיָיְמִי בְּרַכָּאן לְעִלְמָא וממנו ימצאו הברכות לעולם,
בְּבָנִין קְדִישִׁין זְפָאִין דְּאוֹקִים בכח בניו קדושים וצדיקים שהעמיד בעולם.

מאמר "השכינה הולכת לפני המתקדש" יבואר בו מדרגת הצדיק הנשמר
בטהרתו עד שזוכה שהשכינה הולכת לפניו והצדיק העליון שומר עליו
באהבה רבה.

(מקור המאמר צהר פרשת שלח דף קסה ע"א, וצנזאורינו כרך יג עמ' קט)

אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא הוּי חֲסִיד הַקְדוּשׁ, מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית מִי שְׁשׁוּמֵר אֶת בְּרִיתוֹ,
שְׂוִי לִיהּ אֲבָתְרוּי הוּא מְשִׁים אֶת עֲצָמוֹ אַחֲרֵי הַשְׂכִּינָה, וְאִיהִי לְקַמָּא וְהַשְׂכִּינָה
הוֹלֶכֶת לִפְנֵיו, וְאִי תִימָא מֵאֵן נָטִיר לִיהּ לְאַחֲוָרָא (ס"ג) וְאִם תֵּאמֵר מִי שׁוֹמֵר
אוֹתוֹ מֵאַחֲוָרָיו, וּמְשִׁיב הָא נָטִירוּ רַב וְעִלְאָה מְכֻלָּא דְּנָטִיר לִיהּ הֵרִי שׁוֹמֵר

ברחִימוּ סְגִי, עָאֵל בֵּין צְדִיק וְצַדִּיק, וְאַשְׁתַּכַּח נְטִיר מִפֶּל סְטָרִין.
 זְפָאָה מֵאֵן דְּנְטִיר בְּרִית דָּא, וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל אֶתְחַזֵּן כֹּל דְּכוּרִין
 דְּנְטִרִין אֶת קַיִמָּא דָּא קָמִי מְלָפָא קְדִישָׁא, מֵאֵן אִיהוּ דִּיכִיל
 לְנִזְקָא לְבָרָא דְאִיהוּ בְּאֻמְצָע, אַבּוּהַ מִכָּאֵן וְאַמִּיהַ מִכָּאֵן וְאִיהוּ
 בִּינְיָיְהוּ, וְדָא כִּד אִיהוּ אַחֲרֵי יְהוָה.

מתוק מדבש

גדול ונעלה מכל שומר אותו, ומֵאֵן אִיהוּ ומי הוא, ואמר צְדִיק עֲלָאָה בְּרַחֲמֵי
 סְגִי צְדִיק העליון שהוא היסוד דתפארת, שומר אותו באהבה רבה, עָאֵל בֵּין
 צְדִיק וְצַדִּיק נמצא שהשומר בריתו הוא נכנס ונשמר בין צדיק וצדק, שהם יסוד
 ומלכות, וְאַשְׁתַּכַּח נְטִיר מִפֶּל סְטָרִין נמצא שהוא נשמר מכל הצדדים.

זְפָאָה מֵאֵן דְּנְטִיר בְּרִית דָּא אֲשֶׁרִי מִי שְׁשׁוּמֵר בְּרִית הַזֶּה, וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל
 אֶתְחַזֵּן כֹּל דְּכוּרִין דְּנְטִרִין אֶת קַיִמָּא דָּא קָמִי מְלָפָא קְדִישָׁא
 ועל כן כל זכרי ישראל השומרים את בריתם מתראים לפני מלך הקדוש, כמ"ש
 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' אלהיך וגו', ועתה מֵאֵן אִיהוּ
 דִּיכִיל לְנִזְקָא לְבָרָא דְאִיהוּ בְּאֻמְצָע מי הוא שיכול להזיק לבן שהוא באמצע,
 דהיינו אַבּוּהַ מִכָּאֵן וְאַמִּיהַ מִכָּאֵן וְאִיהוּ בִּינְיָיְהוּ אביו מכאן ואמו מכאן והוא
 באמצע ביניהם, וְדָא כִּד אִיהוּ אַחֲרֵי יְהוָה וזהו כשהוא אחרי ה', כמ"ש
 אחרי ה' אלהיכם תלכו, והיינו אחרי השכינה (ועי' לקמן דף קסו רע"ב).

מאמר הזהיר בטהרה אין כל אומה ולשון יכולים לשלוט בו
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּכָל זְמַנָּא דְבְנֵי נֶשָׂא יְתַאֲחַדוּן בְּבְרִית דָּא, וְלֹא
 יִשְׁבְּקוּן לִיה, לִית עִם וְלִישָׁן בְּעֵלְמָא דִּיכּוּל לְאַבְאָשָׂא לִוְן,
 וְנַח אֲתַקִּיף בְּבְרִית דָּא וְנָטַר לִיה, בְּגִינֵי כֶּף קְדָשָׂא בְּרִיף הוּא
 נָטַר לִיה (וְכָל דִּילֵיהּ), וְכָל בְּנֵי דְרִיה לֹא נָטְרוּ לִיה, בְּגִין כֶּף
 קְדָשָׂא בְּרִיף הוּא אַעְבַּר לִוְן מְעֵלְמָא, וְהָא אֲתַמַּר בְּהֵהוּא חוּבָא
 מְמָשׁ דְּאֲנוּן חָאבוּ, בְּהֵהוּא גְוֹנָא אֲתַמְחֹן מְעֵלְמָא.

מתוק מדבש

מאמר "הזהיר בטהרה אין כל אומה ולשון יכולים לשלוט בו" יבואר בו
 שהאדם הנאחז בקדושת בריתו, כלי זיינו ושמירתו של הקב"ה נרשם בבשרו
 ואין שום דבר בעולם שיוכל להרע לו.

(מקור המאמר צוהר פרשת נח דף טו ע"ג, וצנזאורינו כרך 3 עמ' פה)

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּכָל זְמַנָּא דְבְנֵי נֶשָׂא יְתַאֲחַדוּן בְּבְרִית דָּא, וְלֹא
 יִשְׁבְּקוּן לִיה בְּכָל זְמַן שׁבְנֵי אָדָם מַחְזִיקִים בְּבְרִית שְׁנִמּוּלִים, וְאִינְם עֲוֹזִבִים
 אוֹתוּ, ר"ל שלא פוגמים אותו, לִית עִם וְלִישָׁן בְּעֵלְמָא דִּיכּוּל לְאַבְאָשָׂא
 לִוְן אִין עִם וְלִישָׁן בְּעוֹלָם שְׁיֹכְלוּ לְהֵרַע לְהֵם, כִּי כְלֵי זֵינּוּ וְשִׁמְרִיתוּ שֶׁל הַקַּב"ה
 נִרְשָׁם בְּבִשְׂרָם, וְנַח אֲתַקִּיף בְּבְרִית דָּא וְנָטַר לִיה וְנַח הַחֲזִיק בְּאוֹת בְּרִית כִּי
 נִוּלַד מֵהוּל וְגַם שָׁמַר אוֹתוּ, בְּגִינֵי כֶּף קְדָשָׂא בְּרִיף הוּא נָטַר לִיה לְכֵן הַקַּב"ה
 שָׁמַר אוֹתוּ, וְכָל בְּנֵי דְרִיה לֹא נָטְרוּ לִיה אֲבָל כָּל בְּנֵי דוֹרוֹ שֶׁלָּא שָׁמְרוּ בְּרִיתִם
 לְכֵן לֹא שָׁמַר עֲלֵיהֶם, בְּגִין כֶּף קְדָשָׂא בְּרִיף הוּא אַעְבַּר לִוְן מְעֵלְמָא וּמְשׁוּם
 זֶה הַקַּב"ה הֵעֵבִיר אוֹתָם מִן הָעוֹלָם, וְהָא אֲתַמַּר בְּהֵהוּא חוּבָא מְמָשׁ דְּאֲנוּן
 חָאבוּ בְּהֵהוּא גְוֹנָא אֲתַמְחֹן מְעֵלְמָא וְכִבְר נֹאמַר כִּי בְּאוֹתוֹ אֹפֵן שְׁחַטְאוּ
 בְּאוֹתוֹ אֹפֵן נִמְחוּ מִן הָעוֹלָם, כִּי בְּרִיתְחִין קִלְקְלוּ וּבְרִיתְחִין נִדוּנוּ וְנִמְחוּ.

מאמר אות הקודש זורה ומאיר באדם

כִּי שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים, שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן דָּא בְּרִית קְדִישָׁא,
 מַה שְׁמֵשׁ זָרַח וְאֲנָהִיר עַל עֲלָמָא, אוּף הֵכִי בְּרִית קְדִישָׁא זָרַח
 וְאֲנָהִיר גּוּפָא דְּבַר נֶשׁ, מִגֵּן מַה מִּגֵּן אִיהוּ לְאַגְנָא עֲלִיָּה דְּבַר נֶשׁ,
 אוּף הֵכִי בְּרִית קְדִישָׁא מִגֵּן עֲלִיָּה דְּבַר נֶשׁ, וּמֵאן דְּנָטִיר לִיָּה לִית
 נְזָקָא בְּעֲלָמָא דִּיכֵיל לְמִקְרַב בְּהִדְיָה.

מתוק מדבש

מאמר "אות הקודש זורה ומאיר באדם" בו יבואר שהאיש הזוהר בקדושתו
 ממשיך הארה גדולה על גופו ונשמתו, ואות זה מגין עליו מכל נזק שבעולם.

(מקור המאמר צוהר פרשת שמות דף ג ע"ב, וצ'לאריוטו כרך ה עמ' יז-יח)

כִּי שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים, שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן, דָּא בְּרִית קְדִישָׁא זְהוּ בְּרִית
 הַקּוּדֶשׁ הַנִּקְרָא שֵׁשׁ וְנִקְרָא מִגֵּן, וּפִי הַפְּסוּק כִּי שֵׁשׁ וּמִגֵּן הֵינּוּ הַיְסוּד,
 הַמִּיחֵד אֶת יְהוָה שֶׁהוּא הַתְּפֹאֶרֶת עִם אֱלֹהִים שֶׁהוּא הַמַּלְכוּת, וּמִפְרֵשׁ מַה שְׁמֵשׁ
 זָרַח וְאֲנָהִיר עַל עֲלָמָא כִּמוֹ שֶׁשֵּׁשׁ זוֹרַח וּמֵאִיר עַל כָּל הָעוֹלָם, אוּף הֵכִי
 בְּרִית קְדִישָׁא זָרַח וְאֲנָהִיר גּוּפָא דְּבַר נֶשׁ אִף בְּרִית קוּדֶשׁ זוֹרַח וּמֵאִיר גּוּפוֹ
 שֶׁל אָדָם, כִּי ע"י שְׁמִירַת הַבְּרִית הוּא נִכְנָס לְקוּדֶשׁ וְנִשְׁמַתוֹ מֵאִירָה בּוֹ, וְנִקְרָא
 הַבְּרִית מִגֵּן, מַה מִּגֵּן אִיהוּ לְאַגְנָא עֲלִיָּה דְּבַר נֶשׁ כִּמוֹ שֶׁהַמִּגֵּן הוּא לְהַגֵּן
 עַל הָאָדָם, אוּף הֵכִי בְּרִית קְדִישָׁא מִגֵּן עֲלִיָּה דְּבַר נֶשׁ אִף הַבְּרִית קוּדֶשׁ
 מִגֵּן עַל הָאָדָם, וּמֵאן דְּנָטִיר לִיָּה לִית נְזָקָא בְּעֲלָמָא דִּיכֵיל לְמִקְרַב בְּהִדְיָה
 וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר אוֹתוֹ אֵין שׁוֹם הַיְזוּק בְּעוֹלָם יְכוֹל לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו, וּבְנִסְיוֹן הוּא כִּי מִי
 שֶׁשׁוֹמֵר בְּרִיתוֹ וּפּוֹגַע בְּחִיָּה רַעָה אֵינָה שׁוֹלְטָת בּוֹ.

מאמר השומר על קדושתו הקב"ה שומע תפלתו

כָּל זְמַנָּא דְאִיהוּ קְיִימָא בְּסִטְרָא דָּא דְקְדוּשָׁה, כָּל קְדוּשִׁין וְכָל
 דְכִיִּין מְתַדְבְּקִין בֵּיהּ, יְקָרָא וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְתִיב וְיִשְׁמַע
 לֵיהּ, עָלֵיהּ כְּתִיב (תהלים צא טו) יְקָרָאֲנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה
 אַחֲלֶצְהוּ וְאַכְבְּדֶהוּ, אֲוֹרְךָ יָמִים אֲשַׁבֵּיעָהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי.

מתוק מדבש

מאמר "השומר על קדושתו הקב"ה שומע תפלתו" בו יתבאר שהאדם
 הזהיר בדרכי הקדושה, כל הקדושות והטהרות מתדבקים בו, והשי"ת שומע
 ומאזין לתפילותיו ובקשותיו.

(מקור המאמר צהר פרשת פקודי דף רסג ע"ב, ונציאלורינו כך ע' עמ' מקנ)

כָּל זְמַנָּא דְאִיהוּ קְיִימָא בְּסִטְרָא דָּא דְקְדוּשָׁה כָּל זְמַן שֶהָאָדָם עוֹמֵד וְקִיִּים
 בְּצַד הַקְדוּשָׁה, אִז כָּל קְדוּשִׁין וְכָל דְכִיִּין מְתַדְבְּקִין בֵּיהּ כָּל הַקְדוּשׁוֹת
 וְכָל הַטְהָרוֹת מִתְדַבְּקִים בּוֹ, יְקָרָא וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְתִיב וְיִשְׁמַע לֵיהּ אִם
 יִקְרָא וְיִתְפַּלֵּל, הַקְב"ה יוֹשֵׁב וְשׁוֹמֵעַ אֵלָיו, עָלֵיהּ כְּתִיב עִלְיוֹ נֹאמֵר, כִּי הַקְב"ה
 אוֹמֵר עַל הָאִישׁ הַזֶּה יְקָרָאֲנִי וְאַעֲנֶהוּ כְּאִשֶׁר יִקְרָא אֵלַי אֶעֱנֶה אוֹתוֹ, עִמּוֹ אֲנֹכִי
 בְצָרָה כַּעַת כּוֹא צָרָה לְעוֹלָם אִהְיֶה עִמּוֹ לְהַצִּילוֹ מִמֶּנָּה, אַחֲלֶצְהוּ וְאַכְבְּדֶהוּ
 אוֹצִיא אוֹתוֹ מִן הַצָּרָה וְעוֹד אַרְבַּה כְּבוֹדוֹ, אֲוֹרְךָ יָמִים אֲשַׁבֵּיעָהוּ יִהְיֶה שֶׁבַע
 מֵהֵן לְגוֹדֵל הַרְבוּי, וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי בְעֵינָיו יִרְאֶה בִימֵי תְשׁוּעַת ה'.

מאמר גוף האדם נברא בסוד עשר הספירות

איננו חסידי קדישין פד הוּוּ מפְּטְרֵי מֵהַאֵי עֲלָמָא הוּוּ אֲעֲלִין
 לוֹן בְּאֵרוֹן, דְּהָא סְטָרָא אַחְרָא לָא מִתְתַקֵּן בְּגוּפָא, וְלֹא
 אִיהוּ בְּכֻלָּא דְּגוּפָא דְּאָדָם, וּבְגִין דָּא לָא אַתְבְּרוֹן גּוּפִיָּא לְהֵהוּא
 סְטָרָא אַחְרָא, בְּגִין דְּלֹא אִינוּן בְּכֻלָּא דְּגוּפָא דְּאָדָם.

בְּיוֹסֵף מַה כְּתִיב, (בראשית נ כו) וַיִּשָּׂם בְּאֵרוֹן, תְּרִין יוּדִיִּין אֲמָאֵי,
 אֶלָּא דְּאִתְחַבְּרַת בְּרִית בְּבְרִית, רְזָא דְּלִתְמָא בְּרְזָא דְּלְעִילָא,

מתוק מדבש

מאמר "גוף האדם נברא בסוד עשר הספירות" בו יתבאר חומר הזהירות
 בחטא הברית קודש עוד מימי הנעורים, שכן אין עון הקשה לפני הקב"ה
 כמו שפוגם באות זה, ועונשו קשה מאד עד שנמסר בידי הסמ"א ר"ל אלא
 אם כן עשה תשובה שלימה בחייו הראויה לכפר על מעשיו.

(מקור המאמר זוהר פרשת ויקהל דף ריד ע"ב, וצילאונו כרך ח' עמ' מי-מנד)

איננו חסידי קדישין אותם חסידים הקדושים שגופם לא נמסר לסטרא אחרא,
 פד הוּוּ מפְּטְרֵי מֵהַאֵי עֲלָמָא הוּוּ אֲעֲלִין לוֹן בְּאֵרוֹן כשנפטר מזה
 העולם היו מכניסים אותם בארון, דְּהָא סְטָרָא אַחְרָא לָא מִתְתַקֵּן בְּגוּפָא כִּי
 הסטרא אחרא אינו מתתקן ומתלבש בגוף, וְלֹא אִיהוּ בְּכֻלָּא דְּגוּפָא דְּאָדָם
 והוא אינו בכלל גוף וצלם אדם, כִּי עַל גּוּפֵי בְּנֵי אָדָם נִאמַר כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה
 אֶת הָאָדָם, לְפִי שְׁנִרְמֵזוּ בְּגוּפֵם סוּד עֶשֶׂר סְפִירוֹת, וּבְרַמ"ח אַבְרֵיהֶם נְרַמְזִים רַמ"ח
 פְּרָטֵי אַבְרֵים שֶׁל פְּרָצוּפִים הַקְּדוּשִׁים, מֵה שְׁאִין כֵּן בְּסְטָרָא אַחְרָא, וּבְגִין דָּא לָא
 אַתְבְּרוֹן גּוּפִיָּא לְהֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא וּבִשְׁבִיל זֶה לֹא נִבְרָאוּ גּוּפִים לְהִסְטָרָא
 אַחְרָא, בְּגִין דְּלֹא אִינוּן בְּכֻלָּא דְּגוּפָא דְּאָדָם לְפִי שֶׁהֵם אֵינֶם בְּכֻלָּל גּוּף הָאָדָם.

וממשיך דבריו ואמר כי בְּיוֹסֵף מַה כְּתִיב מֵה כְּתוּב בְּיוֹסֵף הַצַּדִּיק, וַיִּשָּׂם
 בְּאֵרוֹן וְשׂוֹאֵל תְּרִין יוּדִיִּין אֲמָאֵי לְמַה כְּתוּב וַיִּשָּׂם עִם ב' יוּדִיִּין,
 וּמִתְרַץ אֶלָּא אוֹת י' רומז על ברית, וּב' יוּדִיִּין הֵם כְּנֶגֶד ב' בְּרִיתוֹת, וְבֵא לְרִמּוּז
 דְּאִתְחַבְּרַת בְּרִית בְּבְרִית שְׁנִתְחַבְּרַת בְּרִית בְּבְרִית, דְּהֵינּוּ רְזָא דְּלִתְמָא בְּרְזָא

וְעָל בְּאֲרוֹנָא, מַאי טַעְמָא, (ס"א תא חזי, סְטְרָא דְקְדוּשָׁה אֶקְרִי אַרְוֹן הַבְּרִית, וְהָהוּא אַרְוֹן הַבְּרִית אֲתַתְּקֵן לְאֶעְלָא בֵּיה רְזָא דְאוּרִיְתָא, דְאִיְהִי רְזָא דְדִיוֹקְנָא דְגּוֹפָא קְדִישָׁא, כְּגוֹנָא דָּא לְתַתָּא, אֲתַתְּקֵן אַרְוֹנָא לְאֶעְלָא בֵּיה דִּיוֹקְנָא דְגּוֹפָא רְזָא דְאָדָם, וּמֵאֵן אִיהוּ דְקָאִים בְּרְזָא דְאָדָם, מֵאֵן דְנָטִיר אֵת קְיָמָא קְדִישָׁא. וְעַל רְזָא דָּא אֵינּוּן חֲסִידֵי קְדִישִׁין כַּד הוּוּ מְפֻטְרֵי מֵהֵא עֲלָמָא הוּוּ אֶעְלִין לֹוּן בְּאֲרוֹנָא, בְּגִין דְלֹא אֲתַחְזִי לְמֵיעַל בְּאֲרוֹנָא אֶלָּא מֵאֵן דְנָטִיר לְהֵא בְּרִית אֵת קְיָמָא קְדִישָׁא, בְּיוֹסֶף מַה פְּתִיב, וַיִּישֶׁם בְּאֲרוֹן), בְּגִין דְנָטִיר בְּרִית קְדִישָׁא, וְאֲתַקְיָים בֵּיה, לְהַכִּי אֲתַחְזִי לְאֶעְלָא בְּאֲרוֹן, וְכֹלָא פְדָקָא חֲזִי.

בְּכָה רַבִּי אֶבָּא, וְאָמַר ווִי לְבַנֵּי עֲלָמָא דְלֹא יָדְעֵי לְהָהוּא פְסוּפָא, ווִי לְהָהוּא עוֹנָשָׁא, דְכָל מֵאֵן דְבְעֵי עָאל בְּאֲרוֹנָא, בְּגִין דְלֹא

מתוק מדבש

דְלֵעִילָא סוּד בְּרִית הַתַּחְתּוֹן הוּוּא יוֹסֵף הַצַּדִּיק נִתְחַבֵּר בְּסוּד בְּרִית הַעֲלִיּוֹן הוּוּא הִיסוּד דְתַפְאֵרַת שְׁהִיה מִרְכַּבָּה אֵלִיו, וְעָאל בְּאֲרוֹנָא וְהוֹשֵׁם בְּאֲרוֹן, וְעִי"ז גֵּרַם לִיסוּד הַעֲלִיּוֹן שִׁיכְנַס בְּאֲרוֹן הַעֲלִיּוֹן בְּסוּד הַיְחוּד, וּמִפְרַשׁ מַאי טַעְמָא מַה הַטַּעַם שְׁהוֹשֵׁם בְּאֲרוֹן, וְאֵמַר בְּגִין דְנָטִיר בְּרִית קְדִישָׁא וְאֲתַקְיָים בֵּיה לְפִי שְׁשֻׁמֵר תְּמִיד לְאוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ, וְגַם עֵמֶד בְּנִסְיוֹן בַּעַת שְׁפִיתַתָּה אוֹתוֹ אֵשֶׁת פּוֹטִיפֵר, לְהַכִּי אֲתַחְזִי לְאֶעְלָא בְּאֲרוֹן לְכֹן הוּוּא הִיה רְאוּי לִיכְנַס בְּאֲרוֹן, וְכֹלָא פְדָקָא חֲזִי וְהַכֵּל הִיה כְּרְאוּי לְהִיּוֹת.

בְּכָה רַבִּי אֶבָּא כִי נִצְטַעַר בַּצַּעַר הַשְׁכִּינָה, וְאָמַר, ווִי לְבַנֵּי עֲלָמָא דְלֹא יָדְעֵי לְהָהוּא פְסוּפָא אוּי לְבַנֵּי הָעוֹלָם שְׁאִינֵם יוֹדְעִים לְאוֹתָה הַבוּשָׁה, ווִי לְהָהוּא עוֹנָשָׁא אוּי לְאוֹתוֹ הָעוֹנֵשׁ הַמוֹכֵן לָהֶם, דְכָל מֵאֵן דְבְעֵי עָאל בְּאֲרוֹנָא שְׁכַל מִי שְׁרוּצָה מְכַנְסִים אוֹתוֹ בְּאֲרוֹן לְאַחַר מִיתַתּוֹ, שְׁזֵה מוֹרָה כְּאִילוֹ עֵשֶׂה יְחוּד הַתַּפְאֵרַת עַל יַדִּי הִיסוּד בְּחִיּוֹ, וְאִינוּן כֵּן, וְדַבֵּר זֶה נִחְשָׁב כְּמַכְנִיס צַלֵּם בְּהִיכַל, כִּי אִם הוּוּא פְגוּם בְּבְרִית אִזְ חֲחִיצוֹנִים הַקְּשׁוּרִים עִמּוֹ נִכְנָסִים יְחַד עִמּוֹ בְּאֲרוֹן, וְגוֹרַם פְּגַם בְּמַלְכוּת שְׁהָאֲרוֹן רוּמּוֹ עֲלֵיה, בְּגִין דְלֹא אֶצְטְרִיף לְמֵיעַל בְּאֲרוֹנָא בְּר

אֶצְטְרִיף לְמִיעַל בְּאֶרְוֹנָא בַר צְדִיק, דִּידַע בְּנַפְשֵׁיהּ וְאִשְׁתְּמוּדַע
בְּגַרְמִיָּה דְלֹא חָטָא בְּהֵהוּא בְּרִית אֶת קַיִמָּא קַדִּישָׁא מְעוּלְמוּי,
וְקָא נְטִיר לִיה פְּדָקָא יְאוּת, וְאִי לָאו לָא אֶצְטְרִיף לִיה לְמִיעַל
בְּאֶרְוֹנָא, וְלִמְפָּגַם אֶרְוֹנָא.

רְזָא אֶצְטְרִיף לְאִתְחַבְּרָא בְּאֶת קַיִמָּא קַדִּישָׁא, דְּאִיהוּ רְזָא דְאִתְחַזִּי
לִיה וְלֹא לְאַחֲרָא, דְּהָא אֶרְוֹן לָא אִתְחַבְּרָא אֶלָּא בְּצְדִיק דְנְטִיר
אֶת קַיִמָּא קַדִּישָׁא.

וּמֵאֵן דְּפָגִים בְּרִית וְעָאל בְּאֶרְוֹנָא, וְוִי לִיה דְּפָגִים לִיה בְּחַיָּוִי,

מתוק מדבש

צְדִיק לְפִי שְׁאִינוּ רְאוּי לִיכְנַס בְּאֶרְוֹן אֶלָּא צְדִיק דִּידַע בְּנַפְשֵׁיהּ וְאִשְׁתְּמוּדַע
בְּגַרְמִיָּה דְלֹא חָטָא בְּהֵהוּא בְּרִית אֶת קַיִמָּא קַדִּישָׁא מְעוּלְמוּי שִׂידַע בְּנַפְשׁוֹ
וּמְכִיר בְּעַצְמוֹ שְׁלֹא חָטָא בְּבְרִית קוּדֶשׁ מְנַעוּרִי, כִּי בִימֵי הַנְּעוּרִים הוּא עֵיקַר הַתְּגַבְרוּת
הַיֵּצֵר לְהַחֲטִיא אֶת הָאָדָם בְּאֶבֶר קְדוֹשׁ הַזֶּה, וְקָא נְטִיר לִיה פְּדָקָא יְאוּת וְשִׁמְר
אוּתוֹ כְּרְאוּי, כְּלוּמַר שְׁבֵא לִידֵי נְסִינ וְעַמְד בּוֹ, וְאִי לָאו, לָא אֶצְטְרִיף לִיה לְמִיעַל
בְּאֶרְוֹנָא וְאִם לֹא, אִינוּ רְאוּי לוֹ לִיכְנַס בְּאֶרְוֹן אַחַר פְּטִירְתּוֹ, וְלִמְפָּגַם אֶרְוֹנָא כְּדִי
שְׁלֹא יִפְגּוּם אֶת הָאֶרְוֹן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא סוּד הַמַּלְכוּת.

וְאִמַר עוּד כִּי (ס"ג סל"מ"ק) רְזָא דְאֶצְטְרִיף לְאִתְחַבְּרָא בְּאֶת קַיִמָּא קַדִּישָׁא
הַסוּד מֵה שְׁהָאֶרְוֹן צְרִיךְ לְהִתְחַבֵּר בְּאוּת בְּרִית קוּדֶשׁ, דְּאִיהוּ רְזָא דְאִתְחַזִּי
לִיה וְלֹא לְאַחֲרָא שֶׁהוּא הַסוּד הָרְאוּי לוֹ וְלֹא לְאַחַר, דְּהָא אֶרְוֹן לָא אִתְחַבְּרָא
אֶלָּא בְּצְדִיק דְנְטִיר אֶת קַיִמָּא קַדִּישָׁא כִּי הָאֶרְוֹן שֶׁהוּא סוּד הַמַּלְכוּת אִינוּ
מִתְחַבֵּר אֶלָּא בְּצְדִיק שֶׁשֹּׁמֵר לְאוּת בְּרִית הַקּוּדֶשׁ, לְכֵן אִפִּילוּ יֵשׁ בּוֹ הֶרְבֵּה תוֹרָה
וְחִסְדוֹת אִינוּ רְאוּי לִיכְנַס בְּאֶרְוֹן אֶלָּא עַל יְדֵי שְׁמִירַת הַבְּרִית.

וּמֵאֵן דְּפָגִים בְּרִית וְעָאל בְּאֶרְוֹנָא וְמִי שְׁפָגַם אֶת הַבְּרִית וְנִכְנַס בְּאֶרְוֹן, וְוִי
לִיה דְּפָגִים לִיה בְּחַיָּוִי אוּי לוֹ שְׁפָגַם אֶת הָאֶרְוֹן סוּד הַמַּלְכוּת בְּחַיָּוִי,
וְוִי לִיה דְּפָגִים לִיה בְּמִיתְתֵּיהּ אוּי לוֹ שְׁפּוּגַם אוּתוֹ בְּמוֹתוֹ בְּמַה שְׁמַכְנִיסִים

ווי ליה דפגים ליה במיתתיה, ווי ליה מההוא עונשא, ווי ליה דפגים את וארון קיימא קדישא, ווי ליה לההוא פסופא דנקמין מניה נקמת עלמין, נוקמא דעלמא דא ונוקמא דההוא פגמו, ורזא דא כתיב (תהלים קכה ג) **כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.**

בשעתא דדיינין ליה בההוא עלמא, מסתפלן בעובדוי, אי הוה פגים רזא דברית קדישא דחתים בבשריה, והשתא פגים ארונא (דברית) דיליה, בהאי, הא לית ליה חולקא בצדיקיא, מסתפלן ביה ודיינין ליה ומפקי ליה לבר מפללא דאדם.

מתוק מדבש

אותו בארון, ווי ליה מההוא עונשא אוי לו מאותו העונש המוכן לו שהוא בעצמו גרם שיחמירו בעונשו, ווי ליה דפגים את קיימא קדישא (ה"ג ס"ג ס"ד) אוי לו על שפגם את ברית קודש, ווי ליה לההוא פסופא דנקמין מניה נקמת עלמין אוי לו לאותו הבושה שנוקמים ממנו נקמת עולם, היינו נוקמא דעלמא דא ונוקמא דההוא פגמו נקמת עולם הזה, ונקמת אותו הפגם, ואינו נטהר מזה לעולם לפי שהוא גרם לעצמו על ידי שהכניסו אותו בארון שיהיה לו למזכרת עון, ורזא דא כתיב וזה הסוד שמש"כ **כי לא ינוח שבט הרשע פי' שלא ישלוט היסוד דקליפה הנקרא שבט הרשע, על גורל הצדיקים על המלכות שהיא נחלת הצדיקים, ור"ל שדוד התפלל להקב"ה שעל ידי שזה הרשע פגם במה שהכניסו אותו בארון, בזה לא ינוח ולא ישלוט היסוד דקליפה על המלכות.**

ואמר עוד כי **בשעתא דדיינין ליה בההוא עלמא** בשעה שדנים אותו בעולם העליון, **מסתפלן בעובדוי אי הוה פגים רזא דברית קדישא דחתים בבשריה** מסתכלים במעשיו אם בחייו היה פוגם סוד הברית קודש החתום בבשרו, **והשתא פגים ארונא דיליה** ורואים שעתה פגם את הארון שלו שהוא המלכות, **בהאי הא לית ליה חולקא בצדיקיא** על ידי זה אין לו חלק בין הצדיקים, **מסתפלן ביה ודיינין ליה** מסתכלים בו במה שפגם ודנים אותו, **ומפקי ליה**

פִּינֹן דְּאַפְקֵי לִיהּ מִפְּלָא דְאָדָם, אַפְקֵי לִיהּ מִפְּלָא דְכֻלְהוּ אַחֲרֵינִין
 דְּאַתְעֵתְדוּ לְחַיֵּי עֲלָמָא, וְיַהֲבֵי לִיהּ לְהֵהוּא (אָרוֹן) סְטְרָא דְלֹא
 אַתְפְּלִיל בְּרִזָּא דְגּוּפָא דְאָדָם, פִּינֹן דְּאַתְמָסֵר לְהֵהוּא סְטְרָא וּוִי לִיהּ
 דְּאַעְלִין לִיהּ בְּגִיהֵנָם, וְלֹא נְפִיק מִנִּיהּ לְעֲלָמִין, עַל דָּא כְּתִיב (ישעיה
 סו כד) וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפַגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי וְגו', אֵינֹן דְּאַשְׁתָּארוּ
 מִפְּלָא דְאָדָם.

וְהִנֵּי מְלִי פִד לָא עֲבַד תְּיֻבְתָּא שְׁלִימָתָא, תְּיֻבְתָּא דְאִיהִי אַתְחִזְיָא
 לְחַפְיָא עַל כָּל עֻבְדוּי.

מתוק מדבש

לְכַר מִפְּלָא דְאָדָם וּמוֹצִיאִים אוֹתוֹ לְחוּץ מִכֻּלֵּי אָדָם, כְּלוּמַר שְׂמוּצִיאִים אוֹתוֹ
 מִכֻּלֵּי הַקְּדוּשָׁה, וּמוֹרִידִים אוֹתוֹ אֶל הַחִיצוֹנִים וְשֶׁם גּוֹמְרִים אֶת דִּינוֹ, וְאֵינוֹ עֵתִיד
 לְעֹלוֹת לְמִקּוּם קְדוּשׁ לְעוֹלָם רַח"ל.

וְאִמַּר כִּי פִּינֹן דְּאַפְקֵי לִיהּ מִפְּלָא דְאָדָם כִּיּוֹן שְׂהוּצִיאֵו אוֹתוֹ מִכֻּלֵּי אָדָם,
 אַפְקֵי לִיהּ מִפְּלָא דְכֻלְהוּ אַחֲרֵינִין דְּאַתְעֵתְדוּ לְחַיֵּי עֲלָמָא מוֹצִיאִים
 אוֹתוֹ מִכֻּלֵּי כָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַאֲחֵרִים הַמְּזוּמְנִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְיַהֲבֵי לִיהּ
 לְהֵהוּא סְטְרָא דְלֹא אַתְפְּלִיל בְּרִזָּא דְגּוּפָא דְאָדָם וְנוֹתְנִים אוֹתוֹ לְסִטְרָא
 אַחְרָא שְׂאִינוּ נְכֻלֵּל בְּסוּד גּוּף הָאָדָם, שְׂהוּא סוּד גּוּף וְצֵלֶם אָדָם הָעֵלְיוֹן, וְכֵן זֶה
 הָאָדָם לֹא יִכְלַל בְּגוּף הָעֵלְיוֹן וְלֹא יִכְנַס בְּקְדוּשָׁה, כִּי פִּינֹן דְּאַתְמָסֵר לְהֵהוּא
 סְטְרָא כִּיּוֹן שְׂנַמְסֵר לְצַד הָהוּא, וּוִי לִיהּ דְּאַעְלִין לִיהּ בְּגִיהֵנָם, וְלֹא נְפִיק
 מִנִּיהּ לְעֲלָמִין אוּי לוֹ שְׂמַכְנִיסִים אוֹתוֹ בְּגִיהֵנָם וְאֵינוֹ יוֹצֵא מִשֶּׁם לְעוֹלָם, עַל דָּא
 כְּתִיב וְעַל זֶה כָּתוּב וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפַגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי וְגו' פִּי אֵלוֹ
 הַרְשָׁעִים שְׂנִשְׂאָרוּ בְּגִיהֵנָם וְיוֹצִיאִים מִמִּקּוּמָם אֶל מְדוּרָה תַּחְתּוֹן לְרֵאוֹת בְּפַגְרֵי
 הָאֲנָשִׁים שֶׁהֵם הַרְשָׁעִים שֶׂפְגַמּוּ בְּמִדַּת הַיְסוּד וְהַכְּנִיסוּ אוֹתָם בְּאֵרוֹן, אֲבָל אֵלוֹ שְׂיִצְאוּ
 לְרֵאוֹת הֵם אֵינֹן דְּאַשְׁתָּארוּ בְּכֻלְהוּ דְאָדָם (ס"ג סמ"ק) הֵם שְׂנִשְׂאָרוּ כֻּלְהוּ
 אָדָם דְּקְדוּשָׁה, כִּי אֵלוֹ הַרְשָׁעִים אַחַר טְהֻרָתָם יַחְזְרוּ לְקְדוּשָׁה וְיִכְנְסוּ בְּגֵן עֵדֶן.

וְהִנֵּי מְלִי וּמְתִי נִאֲמָרוּ אֵלוֹ הָעוֹנְשִׁים פִּד לָא עֲבַד תְּיֻבְתָּא שְׁלִימָתָא רַק
 אִם לֹא עָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלִימָה בְּחַיָּו, תְּיֻבְתָּא דְאִיהִי אַתְחִזְיָא לְחַפְיָא

ועם כל דא טב ליה דלא יעול בארונא, דהא כל זמנא דגופא קיים נשמתא אתדנת ולא עאלת לאתרה, בר אינון חסידי עליונין קדישין דאתחזון לסלקא בגופיהון, זפאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

בגין דלית חוכה דקשיא קמי קדשא בריה הוא, פהאי מאן דמשקר ופגים להאי את קיימא קדישא, ודא לא חמי אנפי שכנתא, על חוכא דא כתיב, (בראשית לח י) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה, וכתיב (תהלים ה ה) לא יגורף רע.

מתוק מדבש

על כל עובדוי תשובה שהיא ראויה לכסות ולכפר על כל מעשיו, אבל אם שב בתשובה מספקת שרחץ את צואת פגם עונותיו כראוי, זה אינו בכלל העונש הנזכר.

ועם כל דא ועם כל זה אפילו שלא פגם בברית, אם יודע בעצמו שאינו נקי וטהור מכל פגם שבעולם, טב ליה דלא יעול בארונא יותר טוב לו שלא יכנס בארון מטעם אחר, דהא כל זמנא דגופא קיים כי כל זמן שהגוף קיים ולא נתעכל הבשר, או עדיין החיצונים שורים עליו, לכן נשמתא אתדנת ולא עאלת לאתרה הנשמה נדונית בגיהנם ואינה נכנסת למקום מנוחתה, בר אינון חסידי עליונין קדישין דאתחזון לסלקא בגופיהון חוץ מאלו חסידים הגדולים הקדושים שקידשו עצמם כל כך עד שראוים לעלות למעלה בגופם, זפאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי אשרי חלק גופם בעולם הזה, וחלק נשמתם בעולם הבא, לכן להם אין הפסד אם מכניסים אותם בארון.

ואמר למה מחמירים כל כך בעונש פגם הברית בגין דלית חוכה דקשיא קמי קדשא בריה הוא לפי שאין עון שקשה לפני הקב"ה, פהאי מאן דמשקר ופגים להאי את קיימא קדישא כזה מי שמשקר ופוגם את ברית קודש, ודא לא חמי אנפי שכנתא וזה אינו רואה פני השכינה, על חוכא דא כתיב על זה העון כתוב ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה, וכתיב לא יגורף רע כי החוטא בעון זה הוא רע בעיני ה'.

מה פתיב הקא, ויעש בצלאל את הארון, וכי אמאי לא עבדו אינון חפימין דעבדו משפנא ית ארונא, אלא בצלאל סיומא דגופא דאיהו רזא דברית קדישא, ונטר ליה, ואיהו קאים בעדבא דחולקיה, איהו אשתדל בעובדא דיליה ולא אחרא, אתו פלהו חברייא ונשקו ליה.

מתוק מדבש

וכתב בס' טהרת הקודש (מאמר פנס היסוד פנס מ') מה שנאמר לעיל עונש חמור למי שהכניסו אותו בארון ולא היה ראוי לכך, כל זה נאמר בזמנים שנהגו שלא להכניס בארון אלא את הצדיקים, אבל כעת שיש כמה מדינות שנהגו להכניס כל אדם בארון, בודאי אין שום בית מיחוש כל דהו, ולא שייכים כל הדברים הנ"ל.

מה פתיב הקא מה כתוב כאן ויעש בצלאל את הארון ושואל וכי אמאי לא עבדו אינון חפימין דעבדו משפנא ית ארונא וכי למה לא עשו את הארון אותם החכמים שעשו את שאר כלי המשכן, שהרי ידעו בחכמתם להמשיך הקדושה שהיה צריך לכל מעשה המשכן, אם כן למה לא עשו גם את הארון, ואמר אלא בצלאל סיומא דגופא דאיהו רזא דברית קדישא אלא בצלאל שהיה מושרש בסיום הגוף שהוא סוד ברית קודש, כלומר ביסוד דמלכות, ונטר ליה ושמר אותו ולא פגמו מעולם, ועוד ואיהו קאים בעדבא דחולקיה והוא עמד מושרש בחלק גורלו של המלכות, לכן איהו אשתדל בעובדא דיליה ולא אחרא הוא עסק במעשה הארון שהיה בחי' יסוד דמלכות ולא אחר, אתו פלהו חברייא ונשקו ליה באו כל החברים ונשקו את רבי אבא, כי דברי התורה היו חביבים בעיניהם כמוצא שלל רב.

מאמר המקדשים עצמם זוכים בהקב"ה וקדושתו

וּכְאִין אֵינּוֹן צְדִיקָיָא דְאִית לֹן חוּלְקָא עֲלָאָה בְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, בְּחוּלְקָא קְדִישָׁא, בְּקִדּוּשֵׁי מְלָכָא, בְּגִין דְאֵינּוֹן מְקִדְשֵׁי גְרַמְיָהוּ בְּקִדּוּשֵׁי דְמֵאֲרִיהוֹן, וְכָל מֵאן דְאַתְקִדְשׁ, קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא מְקִדְשׁ לֵיה, דְכְתִיב (ויקרא כ ז) וְהִתְקַדְשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים, בַּר נֶשׁ מְקִדְשׁ גְרַמְיָה מְלָרַע, מְקִדְשֵׁין לֵיה מְלַעֲיִלָא, וְכֵד אֶתְקִדְשׁ בַּר נֶשׁ בְּקִדּוּשָׁה דְמֵאֲרִיה, מְלַבִּישֵׁין (נ"א יִרְתִּין) לֵיה נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, אַחְסָנָא דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וּכְדִין יִרִית כְּלָא, וְאֵלִין

מתוק מדבש

מאמר "המקדשים עצמם זוכים בהקב"ה וקדושתו" בו יבואר גודל מעלת המקדש עצמו ונבדל מכל חטא הגורם לאחיות החיצונים, ובוה נקרא מתקדש בקדושת קונו ומורישים לו נשמה קדושה, וזוכה לנחלת עליון והוא הנקרא בן להקב"ה.

(מקור המאמר זוהר פרשת ויקרא דף כד ע"ג, וצילאוריו כרך י עמ' רפח)

וּכְאִין אֵינּוֹן צְדִיקָיָא דְאִית לֹן חוּלְקָא עֲלָאָה בְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֲשֵׁרִיהֶם הַצְדִיקִים שֵׁשׁ לֵהֶם חֵלֶק עֲלִיּוֹן בְּהִקְבִּיָה, שְׁזוּכִים לְבַחֲנֵת רוּחַ מֵהַתְּפָאֶרֶת, בְּחוּלְקָא קְדִישָׁא וְגַם יֵשׁ לֵהֶם חֵלֶק בְּחֵלֶק הַקְדוּשׁ בְּקִדּוּשֵׁי מְלָכָא בְּקִדּוּשַׁת הַמֶּלֶךְ שֶׁהוּא בִּינָה, כְּלוּמַר שְׁזוּכִים לְנִשְׁמָה מִן הַבִּינָה, בְּגִין דְאֵינּוֹן מְקִדְשֵׁי גְרַמְיָהוּ בְּקִדּוּשֵׁי דְמֵאֲרִיהוֹן לְפִי שְׁהֵם מְקִדְשִׁים אֶת עֲצָמָם בְּקִדּוּשַׁת קוֹנָם, עַל יְדֵי שְׁנַבְדִּלִים מְכַל חֲטָא הַגּוֹרֵם לְאַחִיוֹת הַחִיצוֹנִים הַטְּמֵאִים הַמְטַמְּאִים אֶת הָאָדָם הַחוּטָא, וְכָל מֵאן דְאַתְקִדְשׁ וְכָל מִי שֶׁמְקִדְשׁ עֲצָמוֹ, קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא מְקִדְשׁ לֵיה הַקְבִּיָה מְקִדְשׁ אוֹתוֹ יוֹתֵר, דְכְתִיב וְהִתְקַדְשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים וּפְרִשׁוּ חֻז"ל (נִמְס' יוֹמָא דְף לט ע"א), בַּר נֶשׁ מְקִדְשׁ גְרַמְיָה מְלָרַע אִם הָאָדָם מְקִדְשׁ אֶת עֲצָמוֹ מִלְּמִטָּה, מְקִדְשֵׁין לֵיה מְלַעֲיִלָא מְקִדְשִׁים אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה, וְכֵד אֶתְקִדְשׁ בַּר נֶשׁ בְּקִדּוּשָׁה דְמֵאֲרִיה וְכִשְׁהָאָדָם מְתַקְדֵשׁ בְּקִדּוּשַׁת קוֹנוֹ, יִרְתִּין לֵיה נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא מוֹרִישִׁים לוֹ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, אַחְסָנָא דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא נַחֲלַת הַקְבִּיָה וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וּכְדִין יִרִית

דְּאֶקְרוֹן בְּנִין לְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּכְתִיב (דברים יד א) בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְהָא אִוְקְמוּהָ.

מאמר כשהקדושה מתחזקת הסט"א נחלשת

תָּא חֲזִי, בְּהֵיא שְׁעָתָא פֻד שְׂאֲרֵי מִשָּׁה לְאַקְמָא מְשַׁכְּנָא, וְשְׂאֲרֵי לְאַתְקִנָא תְּקוּנָא דְשִׁיפִין, לְאַעְלָא דָּא בְּדָא, כְּדִין אִתְרַפִּיּוּ כָּל

מתוק מדבש

כְּלָא וַאז הוּא יורש את כל הנר"ן דאצילות, כי אם ירש נשמה כל שכן שכבר הקדים לקבל נפש ורוח, וְאֵלִין דְּאֶקְרוֹן בְּנִין לְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא ואלו נקראים בניו להקב"ה, כְּמָה דְּכְתִיב בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם שהם תפארת ומלכות המורישים רוח ונשמה לצדיק הראוי להם, וְהָא אִוְקְמוּהָ והרי כבר ביארו כן החברים.

מאמר "כשהקדושה מתחזקת הסט"א נחלשת" יתבאר בו שכאשר התחיל משה רבינו בחיבור קרשי המשכן באדנים ובריחים וכדומה, היה מכויין בתיקון וחיבור הפרצופים העליונים, ואזי כוחות הטומאה, הותרו ונחלשו.

(מקור המאמר זוהר פרשת פקודי דף ל"ג ע"ב וצילוינו כן ע' עמ' כ"ב)

תָּא חֲזִי בְּהֵיא שְׁעָתָא פֻד שְׂאֲרֵי מִשָּׁה לְאַקְמָא מְשַׁכְּנָא בא וראה בשעה ההיא כשהתחיל משה להקים את המשכן, וְשְׂאֲרֵי לְאַתְקִנָא תְּקוּנָא דְשִׁיפִין לְאַעְלָא דָּא בְּדָא והתחיל לתקן את תיקון האברים להכניסם זה בזה, כגון להכניס את הקרשים באדנים והבריחים בקרשים וכדומה, והיה מכויין בפרצופים העליונים לקשר ולהלביש את העליון בתחתון, כְּדִין אִתְרַפִּיּוּ כָּל שִׁיפִין וְכָל תְּקוּנִין דְּסִטְרָא אַחְרָא מְסֻבָּא אז נחלשו והותרו כל הקשרים של האברים וכל התיקונים של הסטרא אחרא הטמא, כי כל קשרם ויחודם אינו אלא על ידי

שׁיִפִּין וְכֹל תְּקוּנֵינִי דְסֵטְרָא אַחְרָא מְסַאָבָא, כּד שְׂרִי לְאַתְתַּקֵּף
 הַאי סֵטְרָא דְאִיהִי קְדִישָׁא, אַתְרֵפִי סֵטְרָא אַחְרָא מְסַאָבָא, אַתְתַּקֵּף
 דָּא וְאַתְרֵפִי דָּא, וְהָא אוּקִימְנָא, דְכֹל זְמַנָּא דְהִיא בְתַקִּיפּוּ, סֵטְרָא
 אַחְרָא אַתְרֵפֵן כֹּל שׁיִיפּוּי, דָּא מְלִיא וְדָא חֲרוּב, וְרָזָא דָּא יְרוּשָׁלַיִם
 וְרוּמֵי חֵיבָא, כּד מְלִיא דָּא חֲרוּב דָּא, וְעַל דָּא כּד אַתְתַּקֵּף דָּא,
 אַתְרֵפִי דָּא.

מתוק מדבש

פירוד הקדושה, ועל ידי קשרי ואיחוד הקדושה הם נפרדים ונחלשים, כי כּד שְׂרִי
 לְאַתְתַּקֵּף הַאי סֵטְרָא דְאִיהִי קְדִישָׁא כשמתחיל להתחזק צד הזה שהוא
 קדוש, אַתְרֵפִי סֵטְרָא אַחְרָא מְסַאָבָא אז נחלש הסטרא אחרא הטמא, אַתְתַּקֵּף
 דָּא וְאַתְרֵפִי דָּא כשמתחזק צד זה אז נחלש צד זה, וְהָא אוּקִימְנָא וכבר
 ביארנו, דְכֹל זְמַנָּא דְהִיא בְתַקִּיפּוּ שכל זמן שהקדושה היא בחוזק, סֵטְרָא
 אַחְרָא אַתְרֵפֵן כֹּל שׁיִיפּוּי אז נחלשים כל האברים של הסטרא אחרא, דָּא
 מְלִיא וְדָא חֲרוּב הקדושה היא מלאה והסטרא אחרא חרבה, וְרָזָא דָּא יְרוּשָׁלַיִם
 וְרוּמֵי חֵיבָא וזה סוד ירושלים ורומי הרשעה, כּד מְלִיא דָּא חֲרוּב דָּא כשזו
 מלאה זו חרבה, וְעַל דָּא כּד אַתְתַּקֵּף דָּא אַתְרֵפִי דָּא ועל כן כשהקדושה
 מתחזקת הסטרא אחרא נחלש.

מאמר הקב"ה קידש את ישראל כדי לשרות ביניהם

זָפָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּקָדְשָׁא בְּרִיףּ הוּא קְדִישׁ לֹון לְשְׂרִיאַ
 בִּינֵיהוּ, וְהֵינְנוּ דְכְּתִיב (שם כג טו) פִּי יְהוָה אֱלֹהֵי־ךָ מִתְּהַלֵּף
 בְּקֶרֶב מִחְנֵיךָ וְגו', וּבְגִין דְּהוּא מִתְּהַלֵּף בְּקֶרֶב מִחְנֵיךָ, כְּתִיב וְהִיָּה
 מִחְנֵיךָ קְדוֹשׁ וְגו', וְכְּתִיב (ויקרא כ כו) וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים וְגו', וְכְּתִיב
 (שם יח כד) אֵל תִּטְמְאוּ בְּכָל אֵלֶּה וְגו', וְכְּתִיב (שם כ כג) וְאָקֶץ בָּם
 וְגו', דְּלֹא יִכְלִנָּא לְקֶרְבָּא גְּבִייהוּ, וְשֵׁרוּ לִי לְבָר, זָפָאָה חוֹלְקֵיהוֹן
 דִּישְׂרָאֵל, וְזָפָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּנִבְיָאֵי מְהֵימְנֵי קְדִישֵׁי, דְּאֵינְוֹן קְדִישֵׁין,
 וְאִית לֹון חוֹלְקָא לְאַשְׁתַּמְשָׂא בְּקְדוּשָׁה עֲלֵהּ.

מתוק מדבש

מאמר "הקב"ה קידש את ישראל כדי לשרות ביניהם" יבואר בו גודל מעלתם
 של ישראל ואהבת השי"ת אליהם עד שקידשם כדי לשום משכנו בתוכם.

(מקור המאמר צוהר פרשת צלק דף רח ע"ג, וצנצאוריו כרך יג עמ' מרס"ט-ע)

זָפָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל אֲשֵׁרֵי חִלְקֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, דְּקָדְשָׁא בְּרִיףּ הוּא קְדִישׁ
 לֹון לְשְׂרִיאַ בִּינֵיהוּ שֶׁהִקְב"ה קִידֵשׁ אוֹתָם כְּדֵי שִׁישְׂרֵה בִּינֵיהֶם, וְהֵינְנוּ
 דְכְּתִיב וְזֶה שֶׁכְּתוּב פִּי יְהוָה אֱלֹהֵי־ךָ מִתְּהַלֵּף בְּקֶרֶב מִחְנֵיךָ וְגו' וְעַתָּה
 וּבְגִין דְּהוּא מִתְּהַלֵּף בְּקֶרֶב מִחְנֵיךָ וּבִשְׁבִיל שֶׁהִקְב"ה מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחְנֵיךָ
 כְּתִיב, וְהִיָּה מִחְנֵיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְךָ עֲרוֹת דְּבַר וּשְׁבַ מֵאֲחֵרֶיךָ, וְכְּתִיב וְעוֹד
 כְּתוּב וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה', וְכְּתִיב וְעוֹד כְּתוּב אֵל תִּטְמְאוּ בְּכָל
 אֵלֶּה כִּי בְּכָל אֵלוֹ נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם, וְכְּתִיב וְעוֹד כְּתוּב, וְלֹא תִלְכוּ בַּחֲקוֹת הַגּוֹי אֲשֶׁר
 אֲנִי מִשְׁלַח מִפְּנִיכֶם, כִּי אֵת כָּל אֱלֹהֵי עֲשׂוּ וְאָקֶץ בָּם, הֵינְנוּ דְּלֹא יִכְלִנָּא לְקֶרְבָּא
 גְּבִייהוּ שְׂאִינֵי יְכוּל לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם, וְשֵׁרוּ לִי לְבָר וְהֵם גּוֹרְמִים שְׂאֲצַטְרֵךְ לִשְׂרֹת
 בַּחוּץ, וְאֵם כֵּן אֵיךְ עֵלָה בְּדַעַתְכֶם שֶׁבִלְעָם יִשְׂגִי מִדְּרֻגוֹת קְדוּשׁוֹת, וְזֶה אִם יִשְׂרָאֵל
 שֶׁהִשְׁכִּינָה בִּינֵיהֶם כְּתִיב בְּהֵם כָּל הַרְחֻקוֹת הָאֵלוֹ, כָּל שֶׁכֵּן בִּלְעָם שְׁבוּדָאֵי לֹא הִשְׁגִי
 שׁוּם הִשְׁגָּה בְּמִדְּרֻגוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, לְכֵן זָפָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל אֲשֵׁרֵי חִלְקֵם
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְזָפָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּנִבְיָאֵי מְהֵימְנֵי קְדִישֵׁי וְאֲשֵׁרֵי חִלְקֵם שֶׁל
 הַנְּבִיאִים הַנִּמְנִינִים הַקְּדוּשִׁים, דְּאֵינְוֹן קְדִישֵׁין וְאִית לֹון חוֹלְקָא לְאַשְׁתַּמְשָׂא
 בְּקְדוּשָׁה עֲלֵהּ שֶׁהֵם קְדוּשִׁים וְיֵשׁ לְהֵם חֵלֶק לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּקְדוּשָׁה עֲלֵיהֶם.

מאמר הקליפה סובבת כל דבר שבקדושה

כְּתִיב (שיר ו יא) אֵל גַּנַּת אֲגוֹז יִרְדְּתִי וְגו', הָא אוֹקְמוּהָ, אֲבָל מָה אֲגוֹז אֵית לִיהָ קְלִיפָה דְּסַחְרָא וְחַפְיָיא עַל מוֹחָא, וּמוֹחָא לְגו, אוֹף הָכִי בְּכַל מְלָה דְקִדְשָׁא, קְדוּשָׁה לְגו, וְסַטְרָא אַחְרָא לְבַר, וְרָזָא דָּא (חֲבִיקוּק א ד) רְשַׁע מְכַתִּיר אֶת הַצְּדִיק, וְעַל דָּא אֲקָרִי אֲגוֹז, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

מתוק מדבש

מאמר "הקליפה סובבת כל דבר שבקדושה" בו יתבאר שהסמ"א דומה לקליפת האגוז המסבבת ומכסה על המוח שהוא בפנים, כן הוא בכל דבר שבקדושה בסוד הכתוב: רשע מכתיר את הצדיק, והרמוז הוא ביריעות העיזים שעל המשכן שדחו הקליפות הרעות מיריעות המשכן.

(מקור המאמר מהר פרשת פקודי דף רלג ע"ב, וצנזאוריני כרך ט' עמ' קס"א)

כְּתִיב אֵל גַּנַּת אֲגוֹז יִרְדְּתִי וְגו', הָא אוֹקְמוּהָ הִי כִּבְר בִּיאָרוּ הַחֲבָרִים פְּסוּק זֶה שְׂרוּמוֹ עַל הַמִּשְׁכָּן (רש"י מפרשו על צ"ח המקדש), אֲבָל עֵתָה נִפְרַשׁ בְּאוֹפֵן זֶה, מָה אֲגוֹז אֵית לִיהָ קְלִיפָה דְּסַחְרָא וְחַפְיָיא עַל מוֹחָא כִּמוֹ שֶׁהָאֲגוֹז יֵשׁ לוֹ קְלִיפָה הַמִּסְבֶּבֶת וּמְכַסֶּה עַל הַמוֹחַ, וּמוֹחָא לְגוֹ וְהַמוֹחַ הוּא בְּפָנִים, אוֹף הָכִי בְּכַל מְלָה דְקִדְשָׁא אֵף כֵּן הוּא בְּכַל דְּבַר שֶׁבְקִדּוּשָׁה, קְדוּשָׁה לְגוֹ הַקְּדוּשָׁה הִיא בְּפָנִים, וְסַטְרָא אַחְרָא לְבַר וְהַסְטְרָא אַחְרָא הוּא בַּחוּץ, וְרָזָא דָּא וְזֵהוּ סוּד מִשְׁכָּ"כ רְשַׁע מְכַתִּיר אֶת הַצְּדִיק פִּי' הַרְשַׁע הוּא בַּסְטְרָא אַחְרָא מְסַבֵּב אֶת הַצְּדִיק שֶׁבְקִדּוּשָׁה הוּא בְּפָנִים, (ופי' הפסוק, שֶׁרַשַׁע מַסְבֵּב אֶת הַצְּדִיק לְהַרְעוֹ לוֹ בְּכָל עֲצָרוֹ כְּמַלְאֵךְ אֶת הַכֹּלֵאֵם), וְעַל דָּא אֲקָרִי אֲגוֹז וְעַל כֵּן נִקְרָא הַמִּשְׁכָּן אֲגוֹז, וְהָא אוֹקְמוּהָ וְהִי בִיאָרוּ הַחֲבָרִים עֵינֵן זֶה, וּר"ל שֶׁקְלִיפַת הָאֲגוֹז הוּא מִשַׁל עַל יִרְיעוֹת הָעִזִּים שֶׁהִיוּ בַּחוּץ, שֶׁהֵם הִיוּ קָשִׁים בְּיוֹתֵר וְהִיוּ דוֹחִים אֶת הַשֵּׁלֶשׁ קְלִיפוֹת הָרְעוֹת לְגַמְרֵי מִן יִרְיעוֹת הַמִּשְׁכָּן שֶׁבְּפָנִים.

סגולה גדולה

מבעל "מתוק מדבש" זצוק"ל

לזיווג הגון, לזרע של קיימא, לפרנסה, להצלחה,
לרפואה, להנצל ממהלות וגזירות רעות

באמירת פרק י"ג בתהלים 13 פעמים 13 ימים

13X13X13

ורבים כבר נושעו בסגולה זו

תפלה על אריכות הגלות.

וכל אדם כשהוא בצרה יתפלל תפלה זו על צרותיו.

יג לַמַּצְחַת מִזְמוֹר לְדָוִד: עַד-אֲנִי יְהוָה תִּשְׁכַּחֲנִי נַצְחֹ, עַד-
אֲנִי תִסְתִּיר אֶת-פְּנֵיהָ מִמֶּנִּי: עַד-אֲנִי אֲשִׁית יַעֲזֹב בְּנַפְשִׁי,
יָגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם, עַד-אֲנִי יָרוּם אִיבֵי עָלְי: הַבִּיטָה עֲנֵנִי
יְהוָה אֱלֹהֵי, הָאִירָה עֵינַי, פֶּן-אִישָׁן הַמּוֹת: פֶּן-יֹאמֵר אִיבֵי,
יִכְלֹתִיו, צָרִי יָגִילוּ כִּי אָמוּט: וְאֲנִי בַחֲסֻדְךָ בְּטַחַתִּי, יִגָּל
לְבִי בִישׁוּעֶתְךָ, אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי גָמַל עָלַי: (י"ג פעמים)

המעוניין שיתפללו בעדו ליד ציונו הק'

יפנה אלינו למסירת שמות

1800-350-330